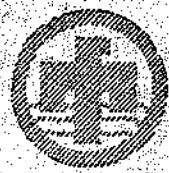

PHONG HOAK

RA NGÀY THU SAU

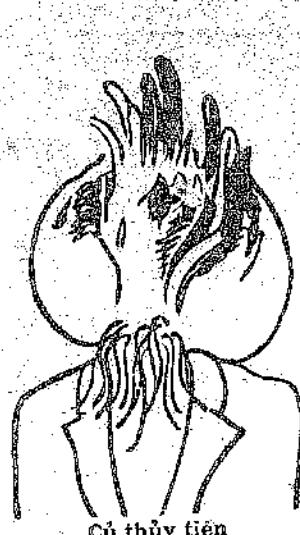

DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYEN XUAN MAI

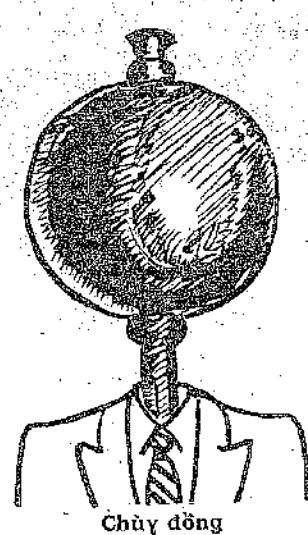
DIRECTEUR NGUYEN TUONG TAM

ADMINISTRATEUR
PHAM HUU NHINH

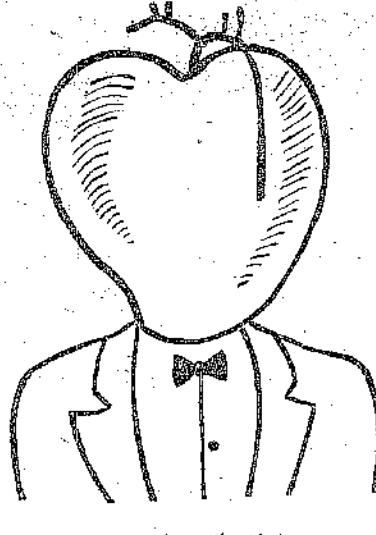
ĐẶC BIỆT VỀ NGHỊ VIỆN: PHẦN THÚ NHÌ

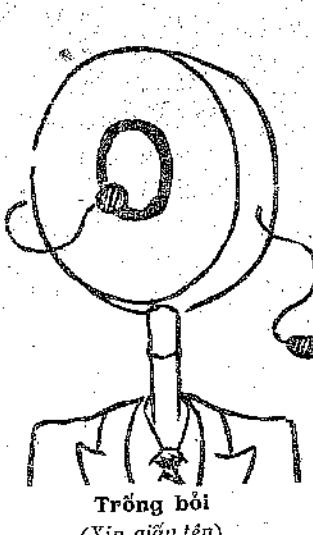
Củ thuỷ tinh
(Xin giấu tên)

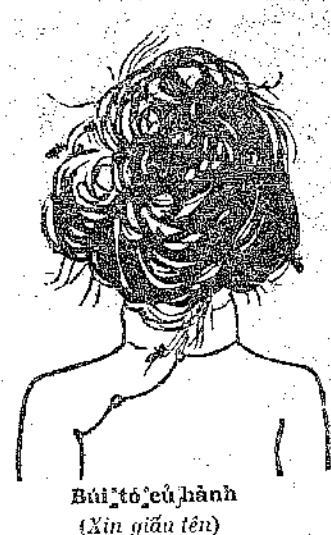
Chùy đồng
(Xin giấu tên)

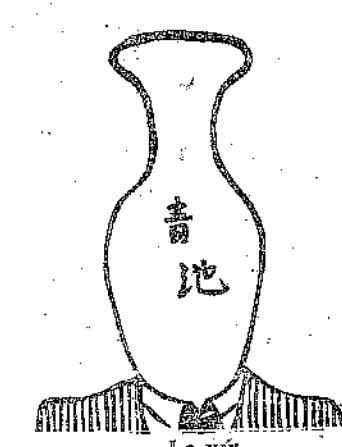
(Xin giấu tên)

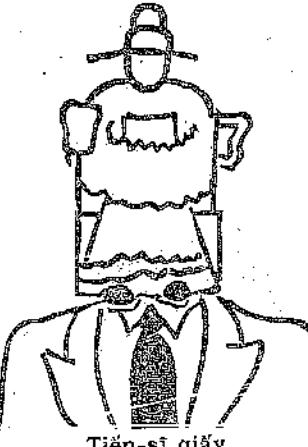
Trứng bồi
(Xin giấu tên)

Bún tóe cù hành
(Xin giấu tên)

Lọ xịt
(Của ông Ng. bà Chinaly)

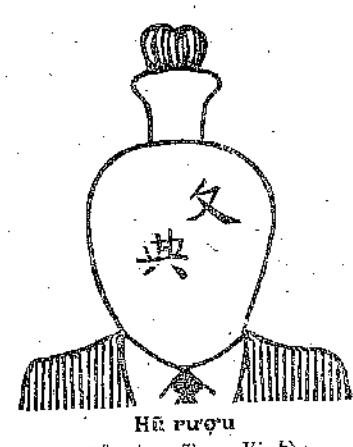
Tiến-sĩ giấy
(Của ông Lê Thăng,
tai-tu-khoa tiến-sĩ)

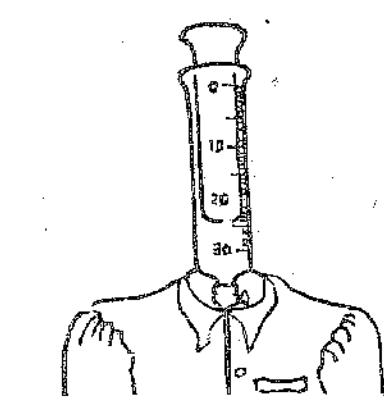
Mũ nhà nho
(Của ông Trần Trọng Kim)

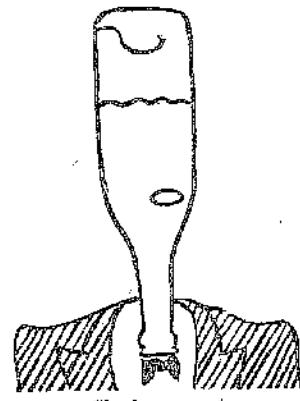
Cái cày
(Của ông Ng. v. Lộ)

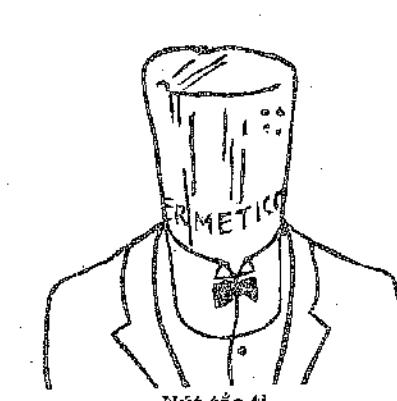
Hũ rượu
(Của ông T. q. Vinh)

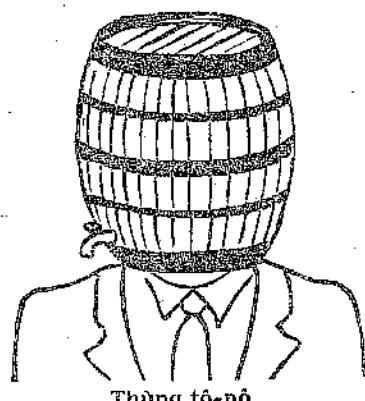
Cái tiêm
(Của bác-sĩ Nguyễn Hân)

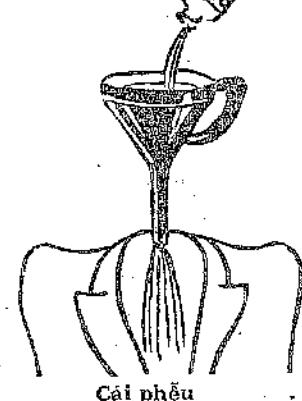
Chai rượu ty
(Của ông Nguyễn Lẽ)

Nút tắc tị
(Của ông Nguyễn thira Đạt,
lãnh-tụ phái tắc tị)

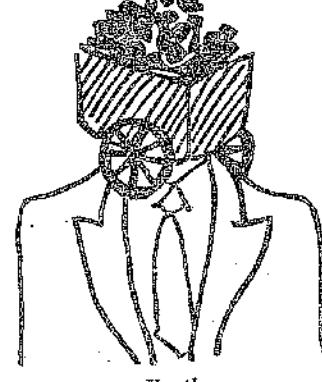
Thùng tò-nò
(Của ông Vũ Văn An)

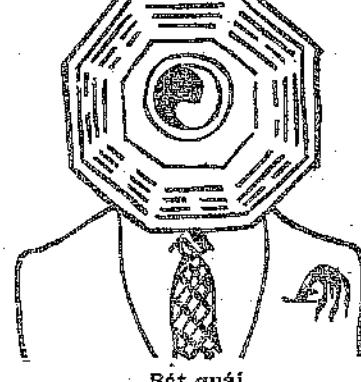
Cái phễu
(Của nhà báo-chết Vũ đỗ Thìn)

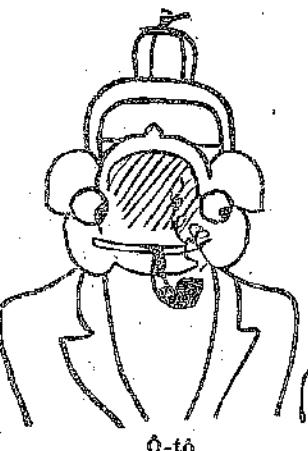
Hat thân của hai ông
chánh Liêu, chánh Ngọt

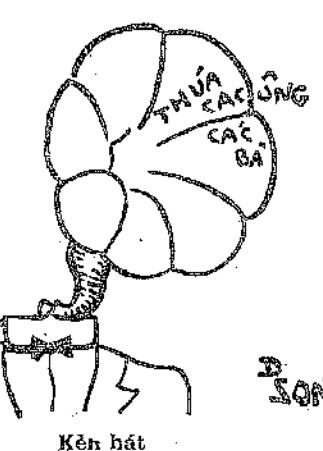
Xe than
(Của ông Nghiêm Xuân Miễn)

Bát quái
(Xin giấu tên)

Ô-tô
(Của ông Bạch Thái Đào)

Kèn hát
(Xin giấu tên)

NHÂN, VẬT LA... THẤY TRONG NGHỊ-VIỆN

VỀ DÂN VỀ NƯỚC

ỒM ÔP BÁY GIẾNG

MẤY hôm nay, viện dân biểu họp hội đồng, trời mưa rả rích như muốn nhắc các ông nghị nếu nghĩ đến nước... nước mưa một tí, một tí thôi. Mưa ngập các ao, chuồng, chỉ xướng lũ éch ồp. Đêm ngày lũ éch kêu ran « thực lục nhẹ », oàng oạc, ồm ôp như ca tụng không người, ai kia đã sinh ra họ.

Người ta thường bảo : éch kêu để gọi lòng thương của Thương - đế, nhưng có cái trời, tiếng éch kêu chỉ được một việc là làm diếc tai láng giềng.

Song sự thật nào có phải nên thơ như vậy. Éch nào có phải là giống người mà biết kêu ca với tàn dươn. Những tiếng ồm ôp của họ chỉ là những tiếng thì thầm khoảng đêm ngắn tinh giài...

Éch ngồi đáy giếng mà ồm ôp còn được một việc là nặn thêm rãm bầy con éch nhỏ, chứ không phải là đê kêu xuong. Vậy tiếng éch kêu còn hơn hàng ngàn, vạn tiếng kêu khác chẳng năn ca được cái gì.

Lộn tiết

Trong hai kỳ báo, ông N. V. Vĩnh đem bọn nghị viên dán dương đầu với ông ra thỏa mạ. Ông bảo bọn ông Vũ-văn-An, Ba-lăng-xoa Hợi, Phạm-Tá là một lũ « hổ siếc » (clowns) một lũ « lú cá, lút tôm » (aigrefins).

Ông quên mất rằng người hay lý số bao giờ cũng điềm tĩnh như bao giờ. Ông quên mất không bói nhau, hãy uống bát nước nóng để hạ hỏa trước khi viết bài đại luận về dân biểu. Ông Vĩnh là một người hay dâng tri.

Áy chì vì thế mà ông lộn tiết, lộn mè thỏa mạ bọn ông An, chứ không phải là vì ông bị bọn họ công kích về vấn đề rượu, vấn đề nước mắm... mà cũng không phải vì ông thấy ông Lục phơi lồng ở cửa nghị viện không có công hiệu mấy.

Thôi, chẳng qua là tại số.

Mà có lẽ cũng tại số, lúc ông muốn kéo mấy ông đại diện chính phủ vào phe ông ; theo ông, thì đáng lẽ các quan thay mặt chính phủ phải tổng cõi bọn hè xiếc nõi ra ngoài viện.

Nhưng họ không nghe ông, có lẽ cũng là tại số nõi.

PHÒNG THĂM BỆNH

BÁC SỸ: NGUYỄN-HÀI

6, RUE COLOMB, 6 (góc ngõ Nam-Ngu)

Téléphone 410

TIẾP KHÁCH

Sáng từ 8 giờ đến 11 giờ

Chiều từ 3 giờ đến 5 giờ

CÓ ĐI THĂM BỆNH NGOÀI PHỐ

Nội quy của viện dân biểu

Trước kia, trong nghị viện, mỗi lúc bàn đến việc nước, việc dân, ông nghị nào muốn diễn thuyết chỉ việc đỡ tay xin nói là được. Thành thử có ông về một vấn đề nói năm, bẩy lần, mà mỗi lần hàng 15, 20 phút, có ông không nói được lần nào.

Thật là một sự thiệt thòi rất lớn cho dân sê dậu nhà Khai-trí.

Vì thế, cho nên bắt đầu từ năm nay, viện dân biểu định rằng mỗi lần đỡ tay, các ông nghị phải để ông nghị trưởng sắp đặt lần lượt gọi tên mới được nói, và mỗi lần nói không được quá 10 phút.

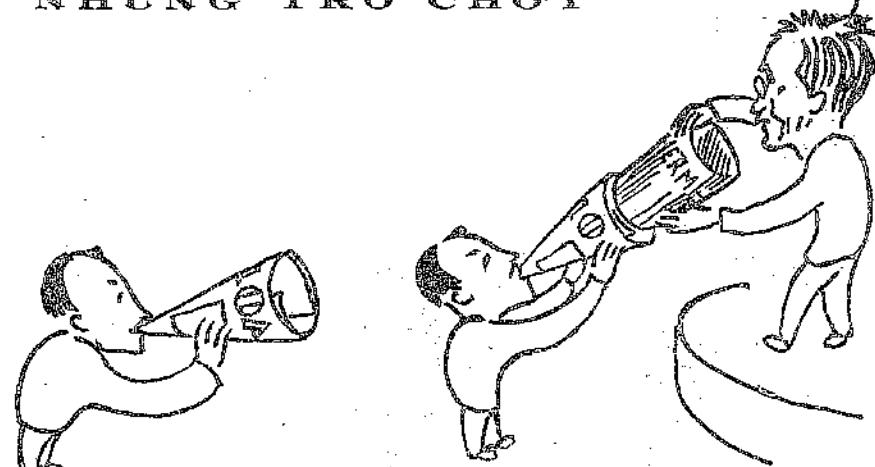
Đã là một sự tiến bộ trông thấy. Nhưng nỗi vui còn hơi phiền nhiều một chút. Vì tính sát ra thì có lẽ viện không có đủ thi giờ để cho các ông nghị diễn thuyết. Lành một cái tình nhỏ thì đã biết :

1 ông nghị nói 10 phút
111 ông nghị (tất cả viện) nói sẽ mất :
 $10 \times 111 = 1110$ phút : 18 giờ 30

Như vậy thì bao giờ mới được về ăn cơm !

Chỉ bằng tình thế này : một ngày họp

NHUNG TRO CHOI

Ông Hợi thời loa (báo Loa)

Ông Đạt đút nút tắc tị cho khỏi diếc tai hàng són.

5 giờ, nghĩa là $5 \times 60 = 300$ phút. Có 111 ông nghị. Vậy mỗi ông được $\frac{300}{111}$ phút.

Mỗi ông nghị phải nghỉ ba phút còn thừa thi giờ thì tha hồ mà nói. Như vậy, trong viện mới sẽ có trật tự.

Số thu-nhập

Tiên thầm ủy viên của ban xét số thu-nhập là ông Trần trung Hòa, cái

ông nghị có cái huy hiệu cứng cá là « ông nghị phút a la pooc ».

Số thu-nhập, chắc ông Hòa là một tay sai cù khối của phái Vĩnh-Lục nên mới được quyền xét đến cái số này. Chắc là ông Hòa óc chứa nhiều chữ số lắm thì phải.

Đến lúc ngừng lên trông đầu ông ta, thấy nó tròn tròn bong bóng y như hột con số Zéro. Thảo nào !

Ông đứng dậy, rút tờ trình đọc, đọc... Lắng tai nghe, không phải ông đọc tiếng annam cũng không phải đọc tiếng tây. Thỉnh thoảng nghe thấy ông đều đều giọng đọc :

Tang-dit-sì cờ... tắc tích cờ lo...
Công sikh tát... ốp séc và sòng...
Cát to giờ min Piết
Cát to giờ min Piết

Thời đích là ông nói tiếng Quảng-đông.

Tiếng Quảng-đông thì còn ai hiểu nữa. Tiếc không có cụ Dương bà Trạc để cụ dịch cho nghe.

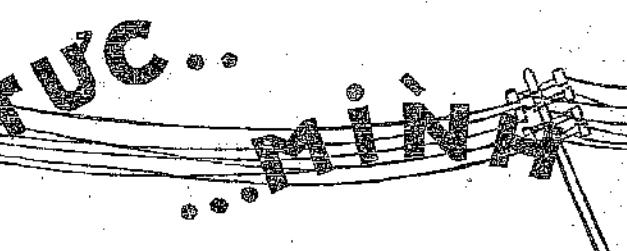
Ông Hòa đọc xong, nhìn chung quanh thấy ai nấy đều ngạc nhiên như mán lô-lô cǎ, ông mới sực nhớ rằng ông không hiểu những câu ông vừa đọc, ông liền đem bản chữ quốc ngữ ra diễn lại.

Lúc bấy giờ mới rõ lẽ rằng ông muốn xin giảm thuế.

Có thể thôi, thi sao ông không « phút a la pooc » cái bản chữ tây... tăng-phú của ông dì mà đọc bản chữ ta có được không ?

Ông nghị Bùi... ngửi

Ông Hòa đọc xong tờ trình của ông đã lâu mới thấy ông nghị Nguyễn văn Bùi, lò dò đến.

Ở TRONG VIỆN GỬI RA

Ông Phạm hữu Khanh có lời công bố rằng : những người nào bấy lâu thường nhầm ông với ông Phạm Lê Bồng thì từ nay đừng nhầm nữa. Ông tuy cùng họ Phạm với ông Bồng, nhưng ông là Phạm hữu Khanh, chứ không phải Phạm-hữu-kim-Khanh.

Ông Vũ dỗ Thin hôm nào vào viện cũng đem theo một gói thuốc túp. Có người tò mò hỏi thì ông trả lời : Để dùng về việc nước..

Ở Sơn-tây có một ông nghị tên là Nguyễn hữu Sinh. Đáng ái-nghại thay : hữu sinh... vô dường.

Ông Lã quí Chùy với ông Bùi thụy Đồng đi đôi với nhau là : chùy-đồng.

Ông Lục đòi cải chính : « Tôi không từng ngồi uống rượu với ông An bao giờ ; phải nói : ông An ngồi uống rượu với tôi mới đúng sự thực. »

Ông trương tuân Bùi xuân Linh có cái lõi, ai cũng sợ. Nhất là hôm qua khi người ta thấy bên tay phải ông có ông Lã quí Chùy và bên tay trái ông có ông Nguyễn hữu Côn.

Nhất Linh

THUỐC LÂU HỒNG-KHÈ

Bệnh lây mới mắc phải, hoặc bệnh đã lâu chưa khỏi rút nọc, mỗi khi uống rượu, thức đêm, trong người nóng nẩy, lại thấy trong nước tiểu có vẫn, uống thuốc này đến khỏi rút nọc. Thuốc đã mau khỏi, lại không công phạt nên được anh em chí em đồng bào tin-dùng mỗi ngày thêm đóng, cả người Tây, người Lào, cũng nhiều người uống thuốc này được rút nọc, công nhận rằng không thuốc nào bay bằng thuốc tàu Hồng-Khè. Giá 0\$60 một ống. Bệnh giang-mai, bệnh hạch lén soái, nóng rát, đau xương, rát thịt, rát da, nổi mề-day, ra mày-gà, hoa-khó, phá lỗ khắp người, uống một ống thuốc là biến-hiện, không hại sinh-dục. Cũng 0\$60 một ống. Xin mời quí bộ lại hoặc viết thư về, lập tức có thuốc gửi nhà giày-thợ đến tận nơi.

HỒNG-KHÈ DƯỢC-PHÒNG. 88, Route de Hué (số cửa chợ Hôm) Hanoi — Téléphone 755
ĐẠI-LÝ HỒNG-KHÈ M. Diré, 73, Belgique, Haiphong — Ich-sinh-Đường, 190, phố Khách, Nam-dinh —
Xuân-Hà, 5, Rue Lạc-sơn, Sơn-tây — Phúc-Long, 12, Cordonner, Hải-dương — Bát-Tiên, Maréchal Foch, Vĩnh-
Bát-Tiên, Paul Bert, Huế — Bát-Tiên, Tourane Marché — Rue Marché, Nhà-trang — Đức-Thắng, 148, Albert 1er
Dakao, Saigon — Cố đặt đại-lý khắp ba Ký — Ai muốn nhận làm đại-lý xin viết thư về thương-lượng,

Quai lồng ngùi Bùi có chán trong
hàn tri sự, vì đâu mà dại tré như vầy?

Thúy ông đi ra, đi vào uể oải như
bùi ngùi, nhô tiếc cùi gi, mệt sức bùi
ra rǎng.

Năm ngoại, ông làm thư ký không
có lương.

Năm nay thư ký có lương ông không
được làm.

Hết chí ông bùi ngùi, đứng dựa cột
hút thuốc lá, không muốn làm gì cả.

Nhưng không phải vì ông tiếc chiếc
lương thư ký, chỉ vì ông dương tú lý
rủ lòng thương đến lũ dân đen, khô
rách.. không lương.

Ông Ba-lăng-xoa., với thuế thân

Ông Ba-lăng-xoa cũng như ông
« phút a la pooc », thích dùng tiếng
lăng-xoa (sa).

Bản về thuế thân, ông đứng dậy
hắng-hải mồ máy nói :

Tôi xin đánh thuế thấu proportionnel, không có lẽ người làm công
với ông chủ hiệu cũng chịu một số
tiền thuế như nhau.

Ông N. V. Vĩnh, bẩm nhậm, đoạn
dừng dậy phản đối :

Nguy hiểm lắm ! cái lối đánh thuế
của ông Hợi. Thuế thân đánh đều cả
mọi người, song không có là bao.
Nếu gọi ra, thì họ lại dưa yào đấy mà
đánh nặng người giàu, còn người
nghèo vẫn chịu như trước.

Cái ông thấy số này tiên tri quá.

Nhưng ông Ba-lăng-xoa vẫn chưa
chiều... thầy. Ông Phách bảo ông ta
rằng ông ta định xin lập thuế lợi tức,
thì ông ta liền trả lời :

Tôi nói về cái « situation de
chacun ».

Thật là có trời biền.

Ông Phạm bùi Cầm

Ông nghị này có một điều lý luận
riêng, tàn kỵ đặc biệt.

Phản đối ông Hợi, ông nói :

— Ông bảo giàu phải chịu thuế nặng
hơn nghèo. Nhưng lấy gì để phân biệt
người nghèo với người giàu ? Lúc
đánh thuế, họ tha hồ bồi, bảo người
này giàu là người này giàu, người kia
nghèo là người kia nghèo, ông phải
biết : bây giờ càng giàu lại càng khổ,
càng lâm ruộng lại càng chết : giàu là
một cái bệnh.

Lý luận thật ! Nhưng nếu giàu là
một cái bệnh, thì ông nên bảo bệnh
nhân của ông nên vứt tiền, bỏ ruộng
cho người khác, để khỏi bệnh, thành
nghèo hóa súng sướng !

Nhưng... nhưng người mắc bệnh
giàu của ông lại thích cho bệnh càng
ngày càng trầm trọng. Mà ông có mắc
bệnh ấy, ông cũng vậy nốt.

Tú-Lý

GIÒNG NƯỚC NGƯỢC

GIỚI THIỆU CÁC ÔNG NGHỊ VỚI QUỐC DÂN

Nhân dịp họp đại hội đồng dân biểu,
Phong-hoa xin đem các ngài giới thiệu
với quốc dân,

Để bà con ai có việc chỉ cẩn.

Thời tựn đến « ông dân » giàn giới.

Hoặc là cay bình quyền, vực lợi,

Hoặc tâu việc tinh cầu lên tối thượng

Biết rõ tài năng mà chọn mặt gửi vàng,

Việc công ích mới khởi nhở nhảng, luộm

thuộm.

Chốn thôn quê, các nhà làm ruộng,

Việc cày bừa phải nhờ lực lượng ông nghị..

Trâu (1)

Chàng chí em các xóm cỏ dâu

Nghịệp đán hát phải yêu cầu ông nghị..

Phách (2)

Và hai ông nghị Đào (tò Nguyễn, họ

Bạch) (3)

Lá những tay thực đích hết lòng

Che chở cho các bạn lầu hồng

May thoát khỏi nạn khám trùng tệ hãi..

1. O. Vương-Dinh-Châu (hay Trâu cũng
thổ!) ở Bắc-giang.

2. O. Đỗ-thúc-Phách cũng ở Bắc-giang.

3. O. Nguyễn-văn-Bùi ở Bắc-giang và ông

Bạch-thái-Dào ở Quảng-yên.

Nhà làm báo, tân văn, tạp chí,

Phải trọng vào ông ngụ... Văn-Chuong

(4)

Hàng keo, hàng mứt, hàng mật, hàng

đường

Phải biết đến ông Trương-Văn-Ngọc (5)

Nhà buôn bán, lấy vốn nhiều làm cốt,

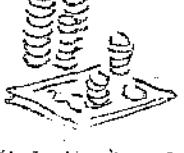
Hữu-Bản (6) tiền sinh hồn là bạn tốt

của thương-gia.

Hiệu nữ trang thời cần có ông Ngọc óng

Ngà (7)

Gương thanh thế mới có cơ hưng thịnh.

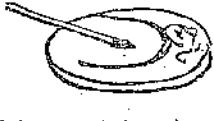

Bọn hàng vặt, buôn gồng, bán gáu

Đã sẵn người thủ-lĩnh : ông Quang (8)

Ông nghị Bùi(9) nêu phải mặt giòi giang,

Đang đại diện cho các hàng bán lạt.

Các bác phó may, lợi quyền nên phó thác

Cho nhà nho-tây uyên bác : ông..

Kim (10)

Các cụ đồ, viết cầu đối buỗi tất niên

Nên lưu luguen ông... Nghiên (11) là chí

phải!

4. O. Nguyễn-văn-Chuong ở Ninh-binh.

5. O. Trương-văn-Ngọc ở Kiến-an.

6. O. Nguyễn-bản Bản ở Thái-binh.

7. O. Nguyễn-khắc-Ngọc ở Hưng-yên và

O. Bùi-trung-Ngà ở Hà-nam.

8. O. Băng-dinh-Quang ở Hà-dông.

9. O. Nguyễn-văn-Bùi ở Quảng-yên

10. O. Trần-trọng-Kim ở Hà-nội.

11. O. Phạm-huy-Nghiên ở Phú-thọ.

Nghe làm trông, nhất là trong cái
Gia tiêng lạm lật phải ấy ông... Tùng

(12)

Các nhà sư, mồ道教 không,

Muốn chóng thành phat, phải nhớ hồn

ông; Tùng, Lê (13)

Nhà hiền triết, wa cuộc đời lang-lê,

Khét sự bón bả, său sít, tranh gianh,

(14)

Tím đến ông ngụ An, nghĩ Hòa, nghĩ

Bình (14)

Nếu sỏi rết, có hai ông Ký, Ninh (15) giúp

dõi;

Còn muôn sống lâu như ngài bánh-tô,

Phải yêu cầu ông Thọ (16) ở Quảng-yên.

Muốn sống mà yêu, bọn trai gái thành

nien,

Tím đến ông ngụ An, nghĩ Hòa, nghĩ

Bình (14)

Nếu sỏi rết, có hai ông Ký, Ninh (15) giúp

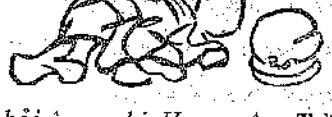
dõi;

Còn muôn sống lâu như ngài bánh-tô,

Phải yêu cầu ông Thọ (16) ở Quảng-yên.

Muốn sống mà yêu, bọn trai gái thành

nien,

Phải hỏi ông ngụ Hưng-yên ; Trần-Ái

(17)

Đó là: suy danh hiếu đoán người đại

khái

Nhưng cốt việc làm, ta phải đợi họ rạng

tay

Mỗi trường kê giò, người hay..

Tú-Mô

(12)

12. O. Đỗ-mộng-Tùng ở Hưng-yên.

13. O. Nguyễn-bá-Tuog & Haiduong và

O. Nguyễn-Lê ở Hà-nội.

14. O. Vũ-văn-An và O. Trần-trung-Hòa

ở Bắc-ninh, O. Nguyễn-tử-Bình ở

Nam-ninh.

15. O. Ph. h. Ninh và ông T. Ký.

16. O. Trần-ngọc-Thọ ở Quảng-yên

17. O. Trần-dinh-Ái ở Hưng-yên.

ĐÃ CÓ BẢN

GIÒNG NƯỚC NGƯỢC

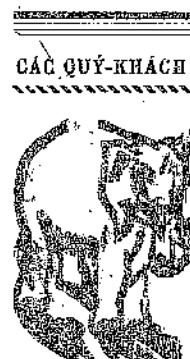
Giá ₫ 350

và

GÁNH HÀNG HÓA

Giá ₫ 300

ĐỜI NAY XUẤT BẢN

CÁC QUÝ-KHÁCH HỎI CHO BƯỚC NƯỚC HOA NGUYỄN CHẤT

HIỆU CON VOI

1 lô, 3 gr. ₫ 20, 1 tá ₫ 200, 10 tá ₫ 1800

1 lô, 6 gr. ₫ 30, 1 tá ₫ 300, 10 tá ₫ 2700

1 lô, 20 gr. ₫ 70, 1 tá ₫ 700, 10 tá ₫ 6300

PHÚC - LỢI

79, PAUL DOUMER - HAIPHONG

BÁN BUÔN VÀ BÁN LẺ

Đại lý: M.L. Phạm-hạ-Huỳnh, 36, Rue Sabourain, Saigon —
Đồng-Bức, 64, Rue des Cantonais, Hanoi — Thủ-Thanh,
phố Khách, Nandish — Phúc - Thịnh, phố Gialong, Hué.

NGUYỄN NHƠN CỦA BÌNH Mộng-Tinh, Di-Tinh và Huot-Tinh

A.—Bởi thợ bấm tiên-thiên bát túc, hậu-thiên thất ngũi, tuổi cùn nhỏ mà quá u sắc dục, quản hỏa đồng nhí tường hỏa tùy mà thành ra.

B.—Bởi lão tuôi còn nhỏ, chơi cách « Thủ-Dâm » làm cho ngọc quan lòn mà thành ra.

C.—Bởi người bị lão độc uống thuốc công-phat và thông lợi tiêu tiêu nhiều lèm cho thận-thủy suy ngọc quan lòn mà thành ra.

Bởi ba nguyên-khôn kề trên mà sinh ra ba chứng bệnh: « Mộng-tinh », « Di-tinh » và « Huot-tinh. » 1. Năm chiêm bao thấy giao-cầu

cùng dàn bà, tình khi xuất ra là Mộng-tinh, tình không nặng. — 2. Lúc ngủ không nằm chiêm bao mà tình khi xuất ra khi thức dậy

mới hay, trong mình bần-thần tay chân nhức mỏi là Di-tinh, tình đã nặng. — 3. Bầu luận ngày đêm tình-khi-chết ra hoài, hoặc thấy

sắc bay là mơ tưống việc tình-duc cũng chảy ra, hoặc đì tiểu, tiểu rộng mạnh cũng chảy ra là Huot-tinh, tình rất nặng và rất khó trị.

Người mắc phải ba chứng kẽ trên thường hay đau thắt ngực lung, tay chân nhức mỏi, trong mình mệt nhọc, ăn ngủ

chẳng đặng, hình vòi tiểu tuy, gióng mặt xanh xao càng ngày càng ốm. Nếu không điều trị lâu ngày thủy suy lâm vong

TÔI LÀ NGƯỜI GIỮA TÔI CHỦ A DÔI BÊN

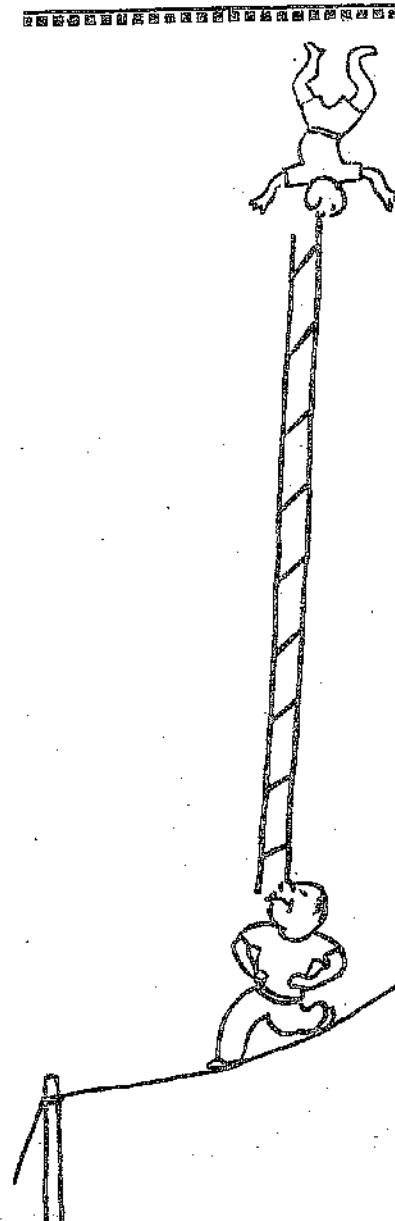
(Gởi cho anh Tường-Quân và chị Mộng-Lan, tác giả « Một bức thư » và « Một câu truyện » đăng ở phụ-trương Phong-hoa.)

Binh tinh đứng giữa mà nghe,
Nguyên này nói phai, bị kia kẽm gi.
Cứ trong ý tú mà suy
Anh thì hờn chị, chị thì trách anh.
Vì ai gõ mối tơ mành
Tôi xin ở giữa phân minh lô tường.
Đã sa vào chốn linh trường
Yêu nhau xin hãy tìm đường bão nhau

Làm chi như bắc dấp cầu.
Mỗi duyên đã bẽ, mỗi sần lại mang.
Đa tình cảm, chị Mộng Lan
Quá yêu nên mới mơ mang vẫn vỡ.
Có dấn ra ý hùng hò
Đem lời mai-mỉa, phản bờ bắc-nam.
Nhìn anh, nước mắt chia chan.
Giận anh nên chị « làm gan » bẽ ngoài.
Tường Quân nng nói giếng khơi.
Nghe lời mà mỉa ra người thò-o.
Vì dù trong lúc bấy giờ
Anh vẫn vâ hồi, chị lờ sao đang.
Bấy lâu cách trở quan san,
Ngày mong, đêm nhớ tần toan đã nhiều.
Bấy giờ thấy mặt người yêu
Chắc trong bóng dáng ra chiều ngắn ngo.
Nên chỉ chỉ săn lòng ngò,
Biết đâu anh vẫn nay chờ, mai mong.
Ngày nay, lòng đã rõ lòng
Kẻ nhìn bên ấy, người trong bên này
Đối bên tâm sự tỏ bầy
« Lá thư câu truyện » mười hay rõ mười.
Giận, hờn vứt quách đi thôi,
Cùng nhau hòa-thuận gây đời tương tai.
Mộng Lan dư sắc, dư tài
Tường Quân đã chịu ít ai đâm bì.
Ấu là nghĩ lại, suy đi
Gia-dinh chung gánh, còn gì nhẹ hơn.
Lan kia trút hết lòng hờn
Nụ cười năm nay hẳn còn xinh tươi.
Tiếng oanh thô-thê những lời...
Tường kia át hẳn ngày người, say xưa.
Người yêu, nay móng, mai mó,
Nay kề bên cạnh dễ khổ bồ qua.
Mỗi tinh nỗi sóng thư ba
Gan sắt đá cũng nhẫn ra vì tình.

Muốn cho gương vỡ lại lành,
Mến anh, yêu chị, hết tinh khuyển can.
Hay gì như truyện thế gian,
Cô, trai, gặng mãi, chỉ mang tiếng đời.
Nghe tôi, anh chị vui cười
Tôi xin mua pháo (Xứ-Sở) dốt chơi ăn
mang.

Bà Tân-Khanh

— Thầy ơi... đưa nào nó sát hạt tiêu
vào đầu thang thầy à.

VỀ TRƯƠNG

CỤ LẠI... VĂN TRUNG

Cụ Lại văn Trung đề lại chiếc ghế chủ tịch tạm thời cho ông Ngà, cụ trù về đất Thái, ngồi ngầm ngôi sinh phần của cụ.

Ai đi đường Thái-bình—Kiến-xuong cũng dừng chân lại ngầm ngôi mộ to tát, dỗ sô ở bên đường. Ngôi mộ đó có lẽ là công cuộc to tát lớn lao của cụ Lại văn Trung trong thủa sinh bình: cụ Lại danh có hru lại hậu thế chắc cũng là nhờ ở cái vẻ mỹ thuật của ngôi mộ này.

Ông Lê Thăng,
luật-khoa tiến-sĩ, con dĩ đánh bông.

Ngôi mộ của cụ là nơi đồng-tây gặp nhau, là nơi đạo-phật với đạo-thiên-chúa, mà nhất là nơi các mầu-sắc số, các đồ trang sức mỉ, vụn vặt gấp nhau; thật là một ngôi mộ c vẹn mỹ thuật hồn lõi.

Chắc ngôi mộ của ông tuân-hưu-tri Trần-tán Bình cũng vậy. Cũng dỗ sô, cũng là một công cuộc vĩ đại để lưu danh lại hậu thế như vậy.

Có người vẫn nghĩ rằng số tiền sảy hai ngôi mộ có thể làm sống được hàng trăm người đương đối khát trong những gian nhà bần-thiều.

Nhưng hàng trăm thằng khổ rách sống, sao cho bằng-sắc chết của một quan tuân và một quan-nghị?

HÀ-THÀNH, 16, HÀNG ĐÁ

TÀI-XUYÊN may áo quý bà, quý nương.
Nghè thiêu, thêu khéo là thường.
Cô nhà họa sĩ Cát-Tường trồng nöm.
Gắn xà nón nức tiếng đòn... .

COMPTOIR DE PETITES INDUSTRIES

TÀI-XUYÊN

la hiệu may và thêu khéo các lối hợp thời do
Mng LÈ VŨ THÁI chủ truong và ông NGUYỄN
CÁT-TƯỜNG vẽ giúp các kiều

HU'NG-KY

SỐ 8, PHỐ CỦA ĐÔNG HÀNG GÀ, HANOI — Giấy nói số 347

NHÀ MÁY LÀM CÁC THÚ GẠCH TÂY, NGÓI TÂY

NHÀ MÁY GẠCH HIẾU

HU'NG-KY

có đủ các thứ máy móc tối tân, để làm các thứ gạch ngói rất tốt có thè đi trên không vỡ

CÁC THÚ GẠCH NGÓI HIẾU

HU'NG-KY

Đều làm bằng đất xép xanh và đất xép — trắng rất tốt mà bán giá rất h

VĨ DÀI...

NHỮNG TRÒ CHƠI

Việc y tế

Bản đến việc y tế, ông Phạm Tá nói đến sự đắt đỏ của thuốc tây, và yêu cầu thuốc bắc được cạnh tranh với thuốc tây.

Ông chánh sở y tế đáp: sự đắt đỏ là tùy theo từng người: Cũng như không ai cầm ông Tá lấy giá ruộm 2\$00 trong khi các hiệu ruộm khác chỉ lấy 1\$20 hay ít hơn nữa.

Nghé thấy họ mỉa đén nghè ruộm, ông Tá nghe cẩn thận.

Nhưng, ruộm là việc buôn bán thường, có cạnh tranh, chứ nghè buôn thuốc tây chỉ có mấy ông có bằng bao-chết mới có quyền, các ông tha hồ mà tăng giá! Mà thuốc lại là một sự cần thiết. Có áo không ruộm cũng được, chứ áo mà không có thuốc thì đâu đến chánh sở y tế cũng không xong.

Nói đến sự bài trừ bệnh hoa liễu, bác-sĩ De Raymond trả lời cho nghị viện, kết luận bằng một câu khôi hài: —Trong nước nào có nhiều người mắc bệnh hoa liễu, là triệu chứng nước giầu.

Nhưng sự thực, than ôi, nó chỉ là triệu chứng có nhiều người mắc bệnh hoa liễu.

Ông nghị Ngà làm việc

Ông nghị Ngà thay cụ Lại văn Trung chắc ý kiến của ông cũng na ná như cụ Lại.

Mỗi lần ông đứng dạy xin nói là một lần cái búi tó cũ hành của ông nó rung động, lấy làm đặc chí lắm.

Cũng may, trong mười ngày hội họp, nó rung có hai lần.

Lần thứ nhất, nó được nghe ông bàn về thuế điện. Nhìn lúc được im lặng, ông ngắt ngưỡng đứng lên, minh vẫn còn khoác cái áo tối đi mưa như ông sợ nhà hội Khai-tri rột, rồi ông than thở về cái xã Chau-cầu của ông thuế má tăng lên nhiều quá. Ông nói thong thả, buông từng tiếng một, như ngâm một bài tuyệt tút. Ý chừng ông nghĩ tới... mấy con lợn con và năm gian nhà cái.

Đến khi ông Đồng-lý văn phòng phủ Tiếng sú và ông nghị Phạm búi Cầm trả lời ông rằng thuế xã Chau-cầu không tăng, không giảm gì cả, ông mới biết là câu hỏi của ông vô nghĩa, ông vội ngồi xuống, thu hình trong cái áo tối như sợ người ta ném đá.

Lần thứ hai, cái búi tó của ông nó được rung động lúc bàn đến việc học chính. Ông đứng dậy xin chính phủ nói tay về hạn tuổi thi bằng sơ học yếu lược để sau này con em nhà ông có thể ra thi thừa phải được dễ dàng.

Lần này không có ai trả lời ông cả, nên cái búi tó nô nô cứ rung hoài, có vẻ tự phụ lắm.

Việc canh nông

Sở canh nông bị các ông nghị công kích kịch liệt. Các ông Vũ văn An, Nguyễn Hữu Bân hăng hái xin bãi sở ấy đi. Xứ Bắc-kỳ toàn sống về nghề nông, mà lại xin bỏ sở canh nông, thế mới đúng đắn cúng cõi.

Ông Nghiêm xuân Miễn trách sở canh nông đánh trống bỏ rùi. Thị dụ như sở ấy thí nghiệm được giống bông nón tốt mà không hiểu dù nhân dân gầy lấy giống ấy. Ông N.C.Tiêu cũng đồng ý với ông Miễn. Ở sở canh nông mà ra, ông Tiêu lại công kích sở ấy đánh trống bỏ rùi, ông thật cũng là cúng dầu cúng cõi (ý chừng ông nghĩ đến gương của mấy con rùa của ông nuôi).

Ông Lê thành Giai trách sở canh nông trống lúa, cây lúa chỉ bằng cái tăm, còn con lúa của dân trồng lại tốt. Ông lấy làm lạ lắm. Ông vừa nói vừa sờ tay lên đầu, vuốt những sợi tóc nhỏ như sợi miến.

Ông nói quả quyết như ông đã trông thấy lúa lên cao. Nhưng nếu nó nhỏ bằng cái tăm, thì có lẽ thừa ruộng mảnh của nhà nước nó chỉ lớn bằng cái đầu của ông. Mà thế cũng là lớn lắm rồi.

NHỮNG TRÒ CHƠI

Ông Đỗ Thận dạy chầy làm trò xiếc.

Ông Phạm Tá ngồi pha phẩm để ruộm 7 ông nghị "cầu vòng" là, ông Hoàng, ông Đào, ông Sen, ông Hiền, ông Bich, ông Lực và ông Thành.

Khuyến nông

Sau khi bàn đến lúa Xiêm (không dùng được) đến béo Nhật-bản (chỉ dùng làm phân được mà thôi), ông N.C.Tiêu đứng dạy phân trần về công việc sở khuyến nông. Ông nói rằng ban này làm việc mới được 26 hôm, vậy xin việc đừng vội lấy con mèt lạc quan hay bi quan — nhất là bi quan — mà xét. Công việc canh nông không phải là một nghề quý thuật mỗi lúc thay đổi được ngay một trời.

Phải, việc canh nông không phải là một quý thuật. Nó chỉ là việc canh nông. Nhưng, nếu nó mỗi lúc không thay đổi được ngay một trời, nó có thể đổi một ông cán-sự ra một ông khuyến nông chánh sứ, thay đổi được một cái ngực không có thể bài ngà ra được một cái ngực có thể bài ngà ra. Vậy chắc nó cũng có phép quý thuật chi dày.

Viện Trung kỵ

Viện dàn biểu Trung-kỵ làm việc cũng hăng hái như viện Bắc-kỵ vậy.

Bàn về ngân sách, ông Lê thành Cảnh xin giảm thuế, còn cầu vãn tình thế, có hai phương pháp :

— Ngoại trị và nội trị.

Nội trị là giảm bớt số các quan lại, còn ngoại trị là xin tiền trợ cấp của ngân sách Đông-dương và ngân sách Bắc-kỵ.

Tại sao ngân sách Bắc-kỵ lại phải trợ cấp cho ngân sách Trung-kỵ? Ông Lê thành Cảnh cho là vì một lẽ đương ghi! Bắc-kỵ vẫn lẩn lẩn sắc thần, chúc quan, ân thưởng của triều đình.

Chí lý lắm. Nhưng, như vậy, thì nên bắt những ông thần, những ông quan, những người có ân thưởng của triều

định trợ cấp mà thôi, chứ sao lại bắt cả đến dàn đèn Bắc-kỵ. Ứng Cảnh nghĩ hơi xa quá.

TÚ LY

Nhà xuất bản ĐÔI NAY

Hiện đã xuất bản

A/ Sách của Tự lực văn đoàn
« Hồn bướm mơ Hè » (ngôn ngữ 4) của Khai Hưng \$40.

« Vàng và máu nghìn tuổi » của Thủ Lãnh \$45
« Anh phái sống » (ngôn ngữ 2) của Khai Hưng và Nhất Linh \$45

« Nửa chàng xuân » (ngôn ngữ 5) của Khai Hưng \$75
« Giồng nước ngọt » của Tú Mỡ. Giá \$50

« Cảnh hàng hóa » của Khai Hưng và Nhất Linh. Giá \$60

B/ Sách ngoài:
« Cạm bẫy người » của Vũ Trọng Phụng \$10
« Đẹp » của Nguyễn Cát Trường \$15

Đường in

« Mùa văn thơ » của Thế Lữ

Mua sách gửi tiêu luôc về ông Nguyễn trường Tam X-1 Boulevard Carnot

Giá: 1\$00

Điện: 020 mỗi cuốn sau thêm \$0.06 các loại mua nam P. H. Ngày từ 10/7, mua trên 5 cuốn được trừ 20%.

PHONG - HÓA

TÒA SOẠN VÀ TRỊ-SỰ:
N° 1, B' Carnot, Hanoi
TÉL. N° 874

GIÁ BÁO:

Sáu tháng Một năm
Trong nước 1\$60 3\$00
Ngoại quốc 3.50 6.50

MỘI SỐ: 7 xu

Mua báo kèm từ 1 và 15 và phải trả tiền trước. Ngân phiếu xin gửi về:
M. Nguyễn trường Tam
Directeur du Phong-Hoa

DAI - BO - HUYET

Chuyên-trị đàn bà, con gái kinh huyết không đều, khí són, khí châm, kinh huyết bị tắc không ra, hay đau bụng, kinh huyết ra không trôi đỗ, tim đập thành bồn, băng ra nhiều quá; khí hư ra nhiều chất trắng, đau bụng, rire xương, nằm ngủ không yên, quá trưa hấp sốt, ra tắm bồ hòn, ăn ít, vàng đầu, chóng mặt, hay mờ, thân thè còn yếu, đau trong dạ-con (nhà con) lâu năm không đỡ, hoặc bị tiểu-sản luôn.

Mỗi hộp giá 1\$00

Hồi tại: M. NGUYỄN-XUÂN-DƯƠNG viện thuốc Lạc-Long
Số 1, Phố Hàng Ngang, Hanoi

HIỆU THUỐC TÂY HÀNG GAI

PHARMACIE de HANOI - 13, Rue du Chanvre, 13

HOÀNG-MỌNG-GIÁC VÀ NGUYỄN-HẠC-HÀI
BẢO-CHẾ HÀNG NHẤT TRƯỜNG ĐẠI-HỌC PARIS

Chính chủ - nhân tiếp khách và trông nom chẽ các đơn thuốc cần thận
CÓ BẢN: Rượu bò Vin Tonique Alexandra 1\$05

CHÚA THÁO

của KHAI HUNG

Than ôi! thời oanh liệt nay còn đâu?
Thế-kết

NGUỒI cai ngục lẽ phép chắp tay nói:

— Xin mời ngài về kẽo trời sấp tôi.

Mạc Thao thông thả quay lại mỉm một nụ cười gượng trả lời:

— Người hãy để ta ngồi chơi đây lát nữa. Ta muốn được ngắm cảnh hoàng hôn trên hồ Hoàn Kiếm.

— Bầm ngài, lệnh Chúa ban xuống, tôi đây dám dám không tuân. Chúa truyền chỉ để ngài dạo chơi mỗi ngày từ giờ thản sang đầu giờ rận mà thôi.

Thao cười gần:

— Người tinh ta tay không khí giới, chiếc thân trơ trọi bị giam trong một kinh thành lớn có hàng vạn quân canh giữ, thì ta trốn sao thoát được mà người lo ngại.

— Thưa ngài, chúng tôi có dám lo ngại điều gì đâu. Chẳng qua chúng tôi chỉ tuân lệnh trên đó mà thôi. Nhưng nếu ngài muốn lưu lại một lát thì chúng tôi cũng xin vàng.

Người cai ngục lại lẽ phép cúi đầu chào rồi rón rén lui ra đứng trên cầu Thê-húc cùng với bọn lính tùy tòng thì thăm nói truyện.

Thao ngồi trên nền Trần-ba-dinh trước đền Văn-Xuong, hai chân buông thẳng trên mặt nước xanh biếc và phẳng lặng. Cây sỉ làng, cành mềm mại uốn cong, lá lắn tắn rung động dưới luồng gió dịu buỗi chiều hôm, gợi ra trong trí Thao một cảnh tượng già-dinh êm-ấm. Thao tránh nhô đến vua cha, đến hoàng-hậu cùng các hoàng-huynh: Chẳng biết ngày nay, già-dinh có còn xum họp như xưa? Saу trận cuối cùng, mỗi người một phương tán loạn, sống, chết, chẳng biết ra sao? Hai giòng lệ từ từ chảy trên gò má Thao chép miệng thở dài, người mắt nhìn trời như để phản trần cung đức Hoàng-thiên nỗi thương khóc chưa chát trong lòng.

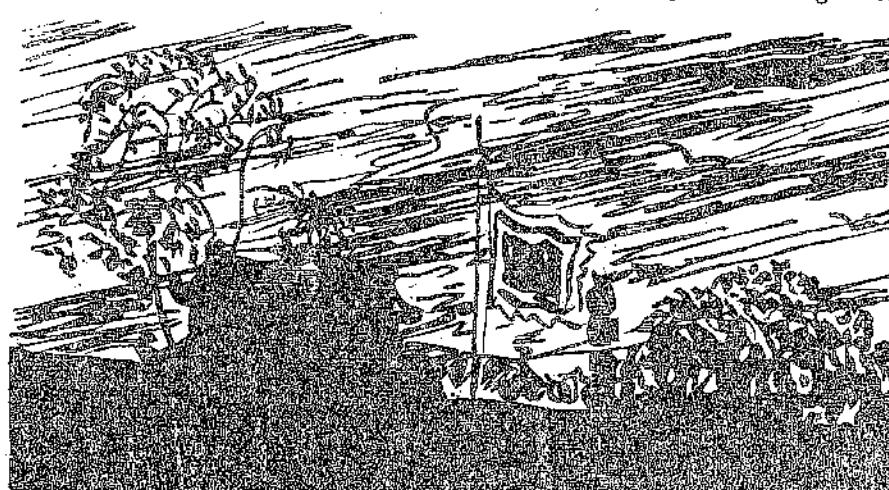
Về phía tây, trên hoàng thành và cung điện vua Lê, sắc trời đỏ rực sau những đám mây tim bầm viên mầu vàng chói. Thao mõi nàng tưởng tượng ra một đội quân hùng tráng hoạt động trong khói lửa chiến tranh. Một cảnh ghê gớm vụt hiện ra: trận Đồ-sơn mà ba tháng trước đây Thao cùng haj anh, ông hoàng cả và ông hoàng hai, khai chiến với quân họ Trịnh. Tuy Thao mới mươi bảy tuổi đâu, nhưng Thao xông pha trong rừng giáo-mác rất là hăng hái, can đảm. Bộ áo giáp của Thao đậm màu quân thù, đỏ xám như sắc trời tà.

Nhưng thời oanh liệt nay còn đâu!

Còn đâu, thời hoàng-phụ đánh đuổi quân Chiêm-thành, chống chọi quân Trung-quốc! Hàng cờ lờ lảo, hàng quân vỡ lở! Mấy anh em chạy trốn. Thao còn đương bờ ngõ tìm đường thoát nạn thì đã bị địch quân bắt sống.

Nghĩ đến đây, Thao nắc lên một tiếng, hai hàng lệ ràn rụa tuôn rơi.

— Mời ông về thôi, trời tối rồi.

Thao lau nước mắt, lanh lạm, yên lặng đứng dậy theo viên cai ngục và bọn lính trở về nơi ngục thất.

làm lạ, liền cho gọi viên cai ngục lại hỏi:

— Từ nhân là ai mà ta trông có vẻ uy nghi lầm liệt?

— Kính bầm công chúa, đó là ông hoàng năm, thường gọi Chúa Thao, con vua nhà Mạc bị thất thế tại trận Đồ-sơn. Dám xin công chúa rộng lòng tha thứ cho nghỉ, vì nghỉ còn trẻ người chưa biết lẽ.

Ghé gần lại, viên cai ngục nói tiếp:

— Vâ, dám bầm công chúa, chúa thượng đã ban lệnh xuống cho kẻ báu thần rằng phải lê phép hầu hạ hoàng uẩn. Kẻ báu thần chắc chúa thượng muôn dem lòng khoan nhẫn mà đối đãi với kẻ báu kia.

Công chúa để tai lợ đèn nghe những lời trình của viên cai ngục. Mả cặp mắt mờ màng đỗ dồn cả vào dung mạo hoàng năm. Công chúa nghĩ thầm: « Người đâu mà mảnh-lệ, tuấn tú đến thế! Ta thường nghe đồn anh em Mạc-dặng-Dong có dũng lực phi thường. Thảo nào Mạc Thao này đẹp thế... »

Chó mồi không thấy công chúa họ Trịnh nói gì, Thao ngược nhìn lên: Hai cặp mắt gặp nhau. Hai nụ cười ngượng nghịu cùng nở.

Từ đó, chiều nào công chúa cũng cưỡi voi ra dạo phố.

Nhưng chiều nào Mạc Thao cũng ngồi ủ-rũ trong ngục thất, dù đến giờ thần, viên cai ngục đợi Thao đi chơi mát. Thao không muôn gặp mặt công chúa họ Trịnh, chẳng? Hay Thao sợ ngắm những cảnh rực rỡ tốt tươi dưới ánh trời trong sáng lại tranh nhớ tôi

sự vè vang tráng lệ thời xưa, khi Thảo chiều chiều cùng các anh cưỡi ngựa tự do phi quanh hồ Trúc-bạch? Xa xa, tiếng chuông chùa Trần-quốc rêu-rêu gieo vào trong lòng kẻ khổ-sở những nỗi nhớ nhung thường tiếc: nhớ tiếc cảnh huy-hoàng không bao giờ trở lại.

Trước lầu Minh-nghệ, con chim họa-mi tí-tách nhảy trong lồng son son, cất tiếng hót trong trẻo, nhịp nhàng.

Nhưng công-chúa nghe như đầy những lời oán trách.

Vì đã năm hôm nay, công-chúa kém ăn, kém ngủ, luôn luôn tưởng tới kẻ báu. Cái lồng chim càng nhắc công-chúa nghĩ tới nơi ngục-thất tối tăm và người yêu qui bị giam trong đó.

« Tức thật! Hảo thật! »

Công-chúa nghĩ tới đêm hôm ấy. Èm hôm ấy, công-chúa lập mưu, lập mưu với tên thị-tì thần mật, lôi bao nhiêu trι lự mới lén vào được ngục thất thăm ai: « Thế mà nó không thêm tiếp! » Công-chúa hầm hầm tức giận: « Phải chết! ta phải tâu với cha ta xử tử! Nó lại khinh mìn... Minh thần danh một bà công-chúa, đã từng phen theo cha xông pha trong hàng trận, mà để một tên tù nó khinh mạn ư... Chết! nó phải chết! »

Tiếng con chim họa-mi như mǎ-mai, khảng khái đáp lại: « Tao chết! tao chết! chết còn hơn bị giam bầm trong lồng! »

Chẳng nghĩ ngợi, công-chúa bước thẳng ra hiên, kéo cửa lồng và xua con chim họa-mi ra. Sau khi đập, nhảy phà-phách, con chim tim thấy cửa lồng, chui ra bay thẳng lên cành cây kieu bên them, đứng đó khoan khoái rìa lồng. Công-chúa, mỉm cười đưa tay ra vầy, nhưng con chim sợ hãi, cất cánh bay lên tùng không.

Trong lòng sung sướng, công-chúa đưa cặp mắt, âu-yếm nhìn theo cho tới khi cái châm đèn lặn vào trong đám mây mờ xám...

Nhưng từ đó, bệnh công-chúa một ngày một trầm trọng...

Chúa Trịnh họp các quan, các bạn tâm-phúc bàn việc hệ trọng.

Hôm trước, tên thị-tý lo cho tình mệnh công-chúa đã đánh bạo tâu với chúa Trịnh đều đuối cùn truyền đời bên gấp gô. Muốn che mắt quần-thần và giữ kín điều bí-mật, chúa Trịnh đã vò nỗi con thịnh nộ và truyền lệnh xin giáo công-chúa. Sau nề lời xin của các quan, chúa mồi người giận, gián xióng tội tống lánh cung, khi nào công-chúa khỏi bệnh,

TRỎI NGÓ LẠI!!!

thế nào cũng trả lui (đó là bịa lầu nấp) hình hình hổn hển. Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

nhau tinh là, cởi khì, sang độc, dương mai, đau lậu, vẫn vẫn, quý ngài đừng bầm đừng thuốc rẽ tiền mai mạnh mà lại hại cá đời về sau.

Nhưng thuốc ấy có chất độc, uống không đam nhai, nếu lỡ nhai thi sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thi cị mửa, công-phat

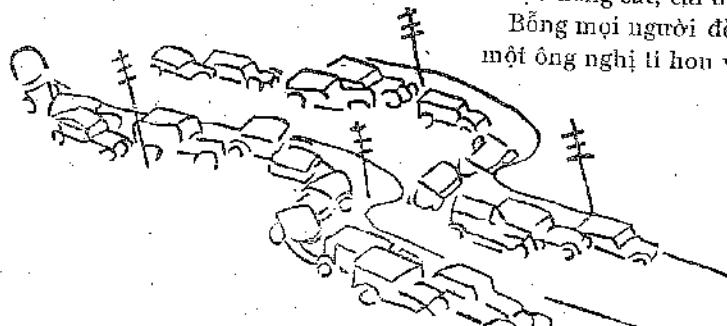
bệnh nhon đủ điều, thi thấy боли liều, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hỗn thức khuya làm công chuyên một

TOI RA U'NG CỦ' NGHỊ TRƯỞNG

K HÓA ấy, ông Ủ và ông Hữu ra tranh nhau cái ghế nghị trưởng.

Đáng lẽ tôi cứ viết phẳng ngay là « sự tranh dành kịch liệt không bút nào tả nổi » thì cũng xong. Nhưng xét ra, câu ấy đã nhiều người dùng rồi, nên bắt đắc-dĩ tôi phải tả phác ra đây vài lời :

Dập dìu tài tử, gai nhẵn,
Ô lô như nước, cỗ bàn như nêm.

(chữ này dùng hoa ép)

Gai nhẵn là các cỗ đàm mà tài tử thi không là các ông nghị còn là ai, vì chỉ các ông nghị mới có tài hùng biện và xứng đáng với cái tên « tài tử ». Còn như cái cảnh ô lô như nước, cỗ bàn như nêm thì hẳn là cảnh phố Khâm-thien trước ngày bầu nghị trưởng. Không ngờ cụ Nguyễn-Du lại làm về đề ngày nay tôi dùng được việc.

Kè thi trong quyền Kiều còn nhiều câu hay nữa, chẳng hạn như :

Trong tay đã sẵn đồng tiền,
Dẫu rằng đổi trắng thay đen khó gi.

Hay là :

Có ba trăm lạng việc này mới xong.

Nhưng thiết tưởng những câu ấy đem áp dụng vào việc bầu bàn không tiện.

Thế rồi đến ngày bao cử:

Năm ấy, quan Thống-sử cũng đọc bài diễn văn khai mạc hội đồng, ông nghị già nhất cũng đánh vần chữ Pháp đọc bài chúc từ đáp lại và ông nghị trẻ nhất cũng đọc bản dịch văn quốc âm. Trong khi ấy thì ông Ủ và ông Hữu ngồi húy hoickey làm cái tính cộng.

Khi các quan ra về thì hai bài tính của hai ông đối thủ cũng vừa xong. Một ông đứng lên hàng hòn quả quyết nói :

— Tôi xin ra ứng cử nghị trưởng.
Ông kia cũng đứng lên mạnh mẽ dập tay vào ngực hò to :

— Tôi cũng xin ra ứng cử nghị trưởng.

Trong nghị viện ôn ào có đủ các giọng, thật là :

Nghề như tiếng sắt, tiếng vàng chen nhau.

Nhưng tiếng vàng bao giờ cũng lần được tiếng sắt, cái đó đã cố nhiên.

Bỗng mọi người đều phải chú ý đến một ông nghị tí hon và vô danh : Ông

Ông đầu bạc nhắc lại câu hỏi ban nãy :

— Ông thuộc phái nào ?

Ông nghị tí hon chẳng ngần ngừ, mím cười đáp :

— Phái nào ? Phái tôi chứ còn phái nào nữa ?

Tiếng cười rộn như tràng pháo, nhưng lần này đã có xen tiếng võ tay đòn đốp. Một viên « trung úy » của ông Hữu giận dữ thét lớn :

— Về chỗ ! nghị viện không phải là sân khấu nhà hát.

Ông nghị tí hon chẳng chút bợn lóng, ngẩng đầu chào, rồi cất tiếng hát sang-sảng :

— Nay viện chúng tôi họp hội đồng,
Nay viện chúng tôi họp hội đồng

Để bàn việc ích chung... .

Tiếng võ tay, tiếng huýt còi, tiếng la ó.

Ông chủ tịch tạm thời phải dáng súc jác chuông và mời ông nghị tí hon về chỗ.

Rồi bắt đầu bỏ phiếu.

Kết quả :

Ông nghị tí hon được 56 phiếu.

Ông nghị Ủ được 28 phiếu.

Ông nghị Hữu được 27 phiếu.

thông thả tiến bước ra đứng quay mặt vào các hàng ghế nghị viện mà giờ tay lên, ứng dụng nói rằng :

— Tôi cũng xin ra ứng cử nghị trưởng.

Tiếng thi thào bàn tán, tiếng cười khúc khích. Rồi một ông nghị về phái ông Ủ lắc lư cái đầu bạc phơ, đứng lên dõng dạc hỏi :

— Ông thuộc phái nào ?

Tiếp luôn lời hỏi vẫn của một ông nghị về phái ông Hữu (vì nghị viện năm ấy chỉ có hai phái: phái Ủ và phái Hữu.)

— Ông hãy cho biết chương trình của ông (ý chừng không có đảng phái thì bắt buộc phải có chương trình).

Ông nghị tí hon ngạc hỏi lại :

— Chương trình à ?

— Phải, chương trình.

Ông nghị tí hon gãi gáy, sờ tai :

— Chương trình ! ấy mới rày. Sao không bảo trước cho người ta làm sẵn ở nhà ?

Cả viện cười ồ. Ông lại nói :

— Hay thế này này : cứ bầu cho tôi rồi chiều nay tôi đọc chương trình cũng được chứ gi.

Tiếng cười càng to, Người nọ bảo người kia :

— « Ông thú nhỉ, vui nhỉ ! Tôi có thấy mặt hàn ở dưới xóm đâu ! Ta cứ bầu cho hàn xem sao !... Ủ, ngộ đấy ! »,

Thế là ông nghị tí hon đặc thắng.

Các ngài hân cho đó là một sự ngẫu nhiên ! lùng. Nhưng đó chỉ là một sự dĩ-nhiên : vì trong viện có nhiều ông nghị theo cả phái Ông Ủ và phái Ông Hữu (bởi có gì thi khó lòng mà biết được). Những ông ấy, sau khi đã do dự và tự vẫn lương tâm, liền tặc lưỡi bỏ phiếu cả cho ông nghị tí hon.

Không thể tưởng tượng được sự huyền nào sau khi ông nghị tí hon trúng cử : người nào người nấy tranh nhau đến bắt tay và tán tụng ông nghị trưởng mới.

Nhưng đến lúc ông nghị trưởng chọn ban trị sự, thì rày rà quá ! ông ta không quen biết một ai trong viện hết. Sau ông ta phải đem cái bảng tên các ông nghị ra, tay cầm bút chì, nhắm mắt chọc liều, trúng tên ông nào thì tiến cử ông ấy, nào phó nghị trưởng, nào tổng thư ký, vân... vân...

Người ta dồn rằng nghị viện năm ấy làm được rất nhiều việc ích quốc lợi dân.

Nhị Linh

AIH
CHID
LAK
N

TIẾNG TÂY TRONG VIỆN

T rước kia, tôi thường ao ước rằng : Nếu trong viện ai cũng hiểu tiếng tây thi liệu vội cùng. Nay tôi mới biết là tôi làm ; hiểu tiếng tây rất dễ, nhưng hiểu được tiếng tây của những ông nghị nói tiếng tây mới thực là khó. Tôi bắt đầu nhận ra như vậy khi thấy ông Büttner-Ngà xác cái bài tờ cù hành tí hon của ông đứng lên đọc chúc từ bằng chữ Pháp. Xin lỗi ông Ngà, ông đọc tiếng tây như một người mán son đầu nói tiếng Lào. Xin lỗi và chúc làm thí dụ : chữ honorer, ông đọc nghe mang mang như hò-lô-dê, problème, ông đọc : bô-lô-le, ông gọi một ông thương thư là mi-nít-sô và gọi các ông nghị là mè se con-le. Còn dân thi hản ông phải gọi là bôp.

Thảo nào, sau khi ông Ngà hả thấp cái bùi tó của ông xuống, thì ông Nguyễn Văn Lộ, em út bê bõng của viện đứng lên đọc bài dịch ra tiếng annam cho mọi người hiểu. Lạ nhất là ông Ngà nghe xong bản dịch mới ra dáng hiểu nghĩa bài chúc từ chữ Pháp ông vừa đọc.

Nỗi ghen ông Ngà có ông Trần Trung Hòa. Hắn nhiều bạn có biết một con chim nhỏ mà tiếng kèn nghe rất vui tai: tictich tictich tờ rờ rờ rờ. Tôi nhớ đến con chim đó khi được nghe ông Hòa nói tiếng tây, nhất là khi ông đọc đến chữ : tictictisi cờ, ác-tich-cờ-lô, la láp-bô-lô.

Nhưng hai ông này chưa lạ bằng ông Ba-lang-xoa Hợi. Ông Hợi tuy nói tiếng Tây nghe hiểu, vì ông quen đọc « dil-cua, dit-cang »; nhưng chữ ông dùng khó đến nỗi ông tây cũng không hiểu. Đó là chữ Impôt quinquennal. Quản Đồng lý Donquet phai nhớ ông tham Cung dịch hộ ra tiếng annam, họa chặng ngài có hiểu hơn chút nào không.

Nhị Linh

LÝ TOÉT

(MÁCH THỦ - TƯƠNG HỐ HÍT MÁY MÓ)

GIANG MAI (Tim lá)

Bệnh giang mai nỗi hạch, len quả soái, rực đau, rất thịt, đau xương, nổi mào gà, mề đay, hoa khé, pha lở khắp người dùng thuốc giang mai số 18 (giá 1500 1 ve) rất mau chóng khỏi; chất thuốc êm đềm, không công pha, không hại sinh dục.

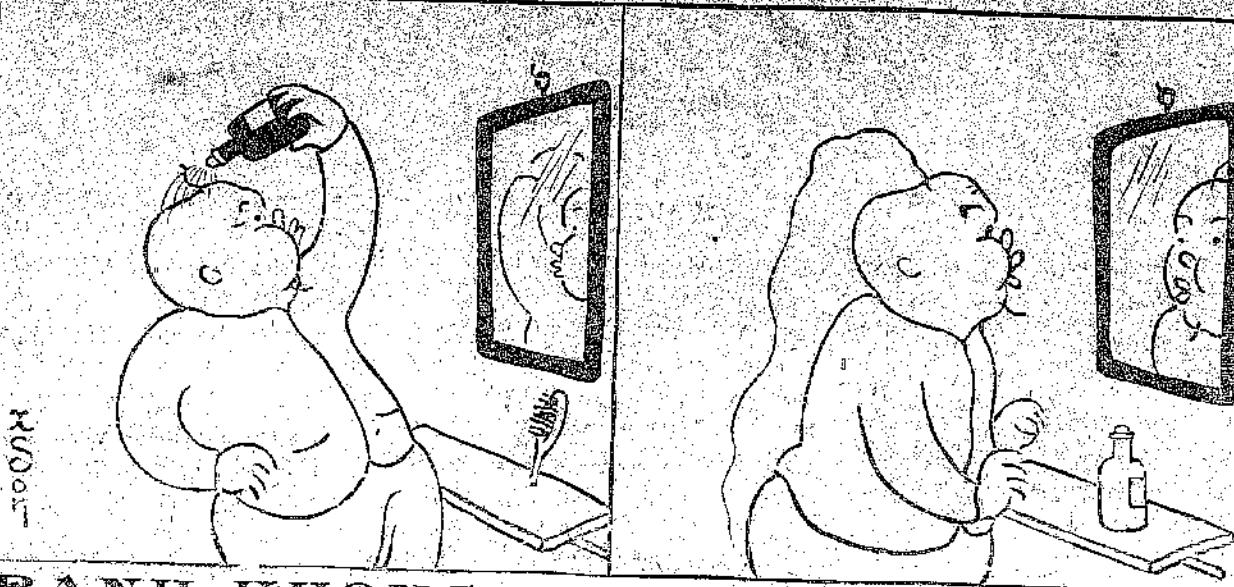
Lê-Huy-Phach

Thuốc lậu

Bệnh lậu ra mủ phải dùng thuốc số 10 (giá 0\$50 1 ve) Lậu TỰC BUỘT, đi đại rát, nóng tức bàng quang, tiểu tiện vàng, đỏ, đục, dùng thuốc số 4 (giá 0\$50 1 ve) thì dù bệnh nặng tới đâu cũng rất chóng khỏi, khỏi êm đềm, không hại sinh dục.

ĐẠI LÝ. — SAIGON: Dương Văn Vy, 109, D'espagnie. — HAIPHONG: Nam Tân, 82, Bonnal. — NAM-DINH: Chấn Nam

AI MUỐN LÀM ĐẠI-LÝ

TRẠNH KHÔNG LỜI

BÁT CHÈ NGHỊ VIỆN

Ông hỏi gà, bà đáp vịt

Ngo-bao có ba câu hỏi các nghị viện về việc hầu nghị trưởng :

Câu thứ nhất : *Lâm viện trưởng cần phải có những đức tính gì?*

Câu thứ hai dài khái : *Chắc viện trưởng nên giao cho người có tư cách điều khiển công việc của nghị viện hay là bộ máy thừa hành mệnh-lệnh của viện?*

Câu thứ ba : *Trong hai hạng viện trưởng đó ngài ứng có hạng nào?*

Ông Bùi-thụy-Đồng liền trả lời : Câu thứ nhất và câu thứ ba cùng am hợp với ý kiến tôi (Ngo-bao số 2138). Câu trả lời gọn lám, khéo lám, chỉ phải cái không có nghĩa gì. Cũng như bao nhiêu lời ông bàn bạc trong nghị viện.

Ghế chung

Ông nghị Đồng lại nói : *Ghế viện trưởng là một ghế chung của cả viện.*

Nếu vậy, bất kỳ ông nghị nào cũng ngồi được, rồi cả ông nghị Đồng cũng là viện trưởng nốt. Nhưng than ôi ! đó chỉ là một điều mơ ước của ông Đồng thôi.

Mặt vội

Ông Đồng vẫn nói :

— *Ghế viện trưởng rất là quan hệ cho quốc dân, nghĩa là thay một cái anh em trong viện.*

Cái ghế — dù là ghế viện trưởng — thay được mặt anh em nghị viện ? Nếu thế mà anh em trong viện không giận thì ông nghị Đồng quả là một người đáng yêu.

Lại ghế

Cũng lại lời ông Đồng ;
... *Chúng ta lại bắt đầu một ghế nghị trưởng mới.*

Cái ghế ấy vẫn chưa hỏng, cần gì phải thay cái mới vào. Hay ông nghị Đồng cho ông nghị trưởng chỉ là một cái ghế thôi. Nếu vậy, ông Đồng thảm thúy lắm !

Nghĩa bóng

Đông pháp số 2771, trong bài tường thuật cuộc tranh cử viện trưởng :

— Ông Tá nói lớn lên rằng « ... còn như phe ông Lục, thì ông Vĩnh kia tuy kêu rằng bệnh vực cho ta về việc rượu và nước mắm, nhưng chính ông Vĩnh lại là người bị người khác tẩm bắng rượu và nước mắm ».

Tội nghiệp ông Vĩnh ! mà người ta tẩm ông bằng rượu và nước mắm làm gì vậy ?

Chính câu nói của ông Tá thì thế này : « ... nhưng chính ông Vĩnh lại là người có n้ำ rượu và nước mắm ». Nghĩa là một câu không có nghĩa lý gì.

Nhiều lầm nhí

Cũng trong bài tường thuật của Đ.P. :
— Tôi xin nói vài lời. (lời ông Hợi)

Ông Nguyễn-huy-Hội vừa nói được bấy nhiêu câu thì... ông Vĩnh nói phát ngay v.v...

Ông Hợi nói được có một câu, chứ còn câu nào nữa mà « bấy nhiêu câu » Ban đồng nghiệp, rõ khéo mỉa mỉa tài ngôn luận của ông Hợi.

Câu què

Đông pháp số 2772 trong bài « Tại viện dân biểu » :

Ông Bán vừa nói đến đây thì cả viện « suýt suýt » rồi người thi (é, é) àm-ý, không cho ông nói nữa. (chấm câu).

Người thi é, é àm-ý, còn người thi sao ? Có lẽ ông Bán không được nói nữa, nên ông phóng-viên Đ. P. cũng không nói nữa.

Cách riêng chăng ?

Bản vẽ số Dự toán ông nghị Khuông nói :

Cái tư cách nộp thuế hai lần...

Nếu tư cách là cách riêng thì câu của ông nghị rất có nghĩa. Mà sao nghị viện không xin làm một bộ tự diễn, trong đó ta thêm vào một chữ « tư cách » nghĩa là cách riêng.

Mời ông cứ hợp tác

Cũng trong buổi bàn về số dự toán ông nghị Tuyên nói :

Tôi xin hợp tác sự nộp thuế hai lần.

Giả ông hợp tác cả cho sự nộp thuế hộ tôi thì càng hay.

NHẤT-DAO-CẠO

Sau Nắng thu sẽ đăng

ĐOẠN - TUYẾT

của NHẤT-LINH

à HITLER

THUỐC TRÙ BỆNH HOA-LIỀU RẤT THẦN HIỆU

TUYẾT TRÙNG LÂU, GIANG MAI

Sau khi khỏi bệnh lâu bay giang mai thấy : tiểu tiện vàng đặc, vân, mờ mắt, ứ tai, rát thịt, tóc rụng, thân thể đau mỏi, dùng thuốc này khỏi rút nọc. (Giá 0\$60 1 véc).

Route Sinh-Tze — HANOI

202, Maréchal Foch. — VINH: Sinh Huy, 59, Rue de la Gare. — LOUANG PRABANG: Havan frères, Rue Mouchot.

CHƯƠC DIỄM BÁO

Ông Tuyết-Huy (D.B. Trạc) vừa rời đi đọc báo nước Anh. Ông thấy chủ Angle trong một tờ báo có kè truyện một con ngựa lạ kỳ.

« Nó không ăn ngũ, ăn thóc, lá tre (sic) như các con ngựa khác, chỉ thích ăn bánh mì với sữa, và hễ thấy đàn bà, con gái đâu « thi toòng-teng theo sau đít người ta » mà ngài quần áo.

Ông liền reo lên rằng :

— « Ô, nó cũng « áu-hoa » đấy chứ có lịa gì ? »

Ông thực là thấu biết tâm tính súc vật.

Lại thấu biết cả nước Anh ; ông thấy ở

dãy người ta cho ngựa ăn ngũ với lá tre.

Bên Anh thực có lá tre hay không, cái đó chưa biết. Chỉ biết, ông không phục cái lối « áu-hoa của chú ngựa ». Kia một ly nào. « Chao ôi ! áu-hoa gì mà lại áu-hoa ăn ? Áu-hoa gì lại áu-hoa theo gái ? » Muốn áu-hoa thì phải như ông, phải biết thâu phục bao nhiêu cái hay, cái tốt của người tàn tiễn văn minh mới được chờ ! còn « chú ngựa » kia thì biết quái gì ?

« Nay thử hỏi những cái hay tốt của người áu-chú như những triết học thần-thủy, những khoa học tinh vi « chú ngựa » kia có nghiên cứu (?) được tí gì không ? Những máy móc tài linh, những kỹ nghệ khéo léo « chú ngựa » kia có chế tạo được gì không ? Những tinh thần đoán-thé (!), những phương pháp tổ chức (!) « chú ngựa » kia có hấp thụ (?) được tí gì không ?

« Chú ngựa » tất nhiên không có cả.

Thế thi áu-hoa cái gì ! để cho ông cùnh tôi phải nói giận ! để cho ông phải hùng hồn mà dồn cho « chú ngựa » kia một bài án nên thán ! Nhưng bởi ông là người có độ lượng, có cương mà có cả nhũ, nên ông nhủ « cái anh chàng bốn chân » kia rằng đã không nghiên cứu, không chế tạo, không hấp thụ được tí gì của văn minh áu-chú thì quyết không thể « mạo nhận cái tên áu-hoa được ».

Thực là chí lý lâm.

Chắc hẳn con ngựa bên nước Anh phải bùi ngùi mà cảm phục lời ông T. H. và từ giờ sẽ chia theo gái, chia ăn sữa với bánh mì, chỉ cam tâm ăn ngũ và lá tre như con ngựa khác.

Lêta

Khí hư

Mặc bệnh KHÍ HƯ thấy : cửa mình ra chất nhòn, buồn mồi chân tay, đau mồi thân thể, tiểu tiện vàng, đục, chóng mặt, rực đầu, đau bụng nổi hòn, kinh không điều v.v., dùng thuốc « Đoạn căn khí hư », thì các bệnh sẽ tiêu tán di hết. (Giá 1\$00 1 lô).

Thúy Thủ

(Tiếp theo)

III Ai người kia đến trước một cửa hàng dứng lại nhìn vào trong. Phong cũng vừa đi tới. Vì người con gái hơi quay mặt lại phía Phong, nên Phong nhìn rõ mặt. Quả chàng đoán không lầm: người con gái đó chính là Trâm.

Chàng hồi hộp, đứng nấp sau cột kèn, sợ Trâm nhìn thấy mình. Phong không biết tại sao lúc đó, chàng không tiến lên ngay để gặp Trâm, lại muốn lánh mặt đi. Có lẽ chàng sợ Trâm có chồng rồi, không tiện để Trâm trông thấy mình chàng.

Người đàn bà nhà quê nói với Trâm mấy câu mà chàng nghe không rõ, rồi hai người đi về phía hàng Ngang. Tay Phong không muốn cho Trâm trông thấy mặt mình, nhưng chàng cũng cứ bước theo, có lúc chàng đi nhanh bước lên gần Trâm, toan để cho Trâm gặp mình, nhưng chàng lạiulu trù di chậm bước lại.

Chàng không ngờ đâu có ngày hai người đi cùng một phố, cách nhau咫尺 vài thước. Thấy dáng điệu vung về của Trâm và của người đàn bà nhà quê khi gặp xe tay, Phong đoán là Trâm lên Hanoi lần đầu. Còn người đàn bà kia có lẽ là người cho Trâm ở nhờ hay có lẽ là mẹ chồng Trâm.

Bỗng một cái xe ô-tô đỗ dừng trước mặt chàng và ở trong xe có tiếng gọi:

— Cận tú...

Cửa xe mở, Phong thấy bà Án Nam liền đến trước mặt chàng. Chàng toàn lành, nhưng không kịp. Trong khi nói truyện, Phong vẫn đưa mắt nhìn theo Trâm, sợ Trâm đi khuất bóng. Chàng trả lời qua loa mấy câu bà Án hỏi, rồi cúi chào bà Án và Liên, với vã đi theo Trâm. Nhưng chàng quá rời. Chàng đoán là hai người vào chợ. Chàng không còn hy vọng gì gặp nữa. Đường đứng bắn khoán, chàng hổng mỉm cười lầm bầm:

— Rõ mình cũng lầm thắn. Tim... ủm để làm gì mới được chứ.

Rồi chàng đặt hai tay vào túi quần, lững thững trở về nhà.

Về đến nhà, thấy trên bàn có bức thư của Viễn, chàng lo sợ bóc ra xem. Vì Viễn đau gan đã mấy

tháng nay chưa khỏi, chàng chắc Viễn lại viết thơ nhờ chàng moi hộ thầy thuốc :

Anh Phong.

Bệnh tôi một ngày một nặng. Thầy thuốc đều chịu cả. Tôi không chắc qua khỏi. Vậy khi anh nhân được thư này thì anh về ngay. Tôi có một câu truyện rất hệ trọng không tiện nói trong thư. Anh về, tôi sẽ kể anh nghe. Vậy bạn thế nào thi bạn, anh cũng về ngay, kéo lại sợ chậm quá. Tôi muốn nói với anh về việc Trâm đã trước.

Viễn

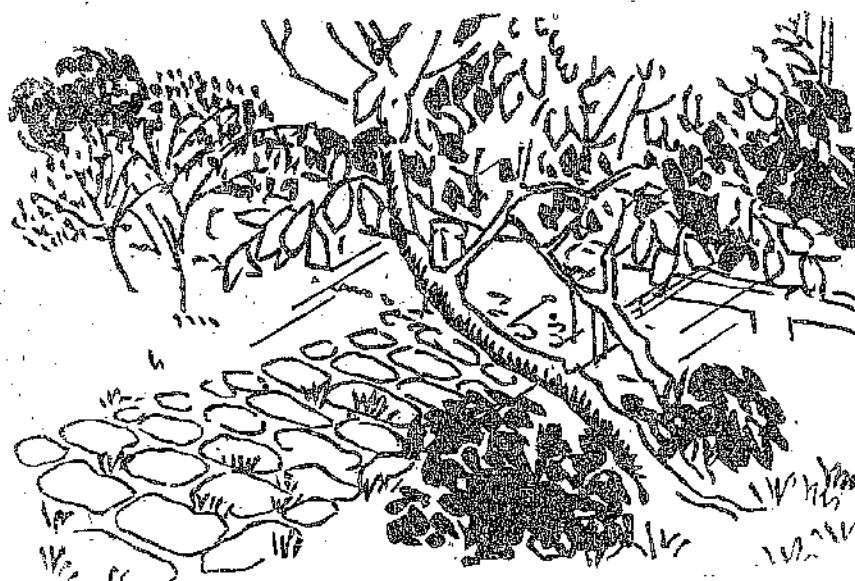
của NHẤT-LINH

— Trước hết, tôi xin anh rộng lòng tha thứ cho tôi, tuy rằng tôi biết tôi là một đứa khốn nạn không đáng để anh tha thứ. Nhưng tôi cần phải ngỏ cho anh biết rõ hết, tôi cần phải thú hết tội của tôi để có thể yên tâm mà nhắm mắt.

Phong cảm động đáp:

— Chú cứ nói thật rõ đầu đuôi ra sao. Tôi xin hết sức giúp chú và sẵn lòng tha thứ nếu quả thật chú có lỗi...

— Em mời anh về đây là vì em biết lúc này không phải còn là lúc giấu anh nữa. Vậy em cứ sự thực

Phong đọc đi đọc lại hai, ba lần câu cuối cùng của bức thư để cố hiểu ý Viễn và cố xem việc gì mà hệ trọng đến nỗi Viễn cần phải cho chàng biết trước khi nhắm mắt.

Chàng ăn vội vàng cho xong bữa cơm, nhờ người xin phép nghỉ học bộ, rồi ra ngay ga để kịp đi chuyến xe lửa một giờ về quê.

XX

Vừa về đến nhà, Phong vội vã sang thăm Viễn. Bà Hân nói Viễn đang tình và từ sáng đến giờ, ngóng ngóng đợi Phong về.

Viễn thấy Phong vào buồng, cố chống tay ngồi dậy, vẻ mừng rỡ lộ ra nét mặt.

Sau khi nói truyện hỏi thăm qua loa về bệnh trạng Viễn, Phong đưa mắt hỏi. Viễn khẽ bảo. Nhung ra nhà ngoài, rồi bảo Phong ngồi sát lại gần. Ngập ngừng một lúc lâu, chàng nói:

kè anh hay. Trước ngày anh về quê học, em tuy có vợ con mà em cũng đã thầm yêu Trâm... nhưng vì Trâm mấy lần cự tuyệt, em giận, em thù và tìm cách đuổi Trâm đi. Thật ra Trâm oan...

Phong hỏi hộp hỏi dồn:

— Trâm oan, nghĩa là thế nào?

— Anh cứ để em kè từ lúc đầu, anh mới hiểu được. Thật ra lỗi ấy không phải ở cả em. Em chỉ ghét Trâm, tìm cách đuổi Trâm ra khỏi nhà, em nói với mẹ vu cho Trâm phái lồng trại...

Phong vội nói:

— Chú cũng có nói với tôi như vậy.

— Vâng, nhưng có một điều anh không biết, mà em cũng không ngờ đến, là khi mẹ em hỏi Trâm thì Trâm tỏ ý phải lòng anh và... xin anh tha thứ cho...

— Được, chú cứ nói.

— Trâm cho mẹ biết là Trâm phải

lòng anh và đã có thai với anh được ba, bốn tháng.

Phong muốn chờ Viễn nói ngay đến chỗ chàng cần biết nên bảo:

— Tôi cũng đã biết rõ như thế rồi. Mẹ có nói với tôi như vậy. Nhưng tôi lấy làm lạ vô cùng, vì tôi có yêu Trâm thật, nhưng quả đứa bé không phải là con tôi.

Viễn đáp:

— Tôi có ngờ đâu thế, và cả nhà ai cũng tưởng là anh có đi lại với nó mà anh chối không nhận. Về sau em mới hiểu rằng anh chối thế là vì cái tình của anh với Trâm rất trong sạch. Anh thật đã khô sở nhiều lầm vì việc đó. Đến đây mới là chỗ em cần anh tha thứ, vì hơn một năm sau, em biết rõ mà vì sự thù ghét Trâm em cứ giấu anh. Trâm không từng có thai nghén bao giờ cả: Trâm vẫn trong sạch...

Phong lặng người đi: sự cảm động tràn ngập cả tâm hồn chàng. Mê man, chàng hỏi nhắc lại câu nói của Viễn:

— Trâm vẫn trong sạch....? Sao chú biết?

— Sau khi Trâm đi, em vẫn để ý và biết là Trâm đến ở nhà bác Hai-Xuyên trên phố Huyện. Chắc anh cũng có biết bác ta. Bốn năm tháng sau, Trâm vẫn đi lại như thường, cả phố Huyện ai cũng biết, và lại khi Trâm thù với mẹ rằng Trâm yêu anh, mẹ em hiểu nhầm trường là nó đã có đi lại với anh.

Phong ngồi cố nhớ lại những việc xảy ra năm ngoái, những bức thư của Trâm viết cho chàng trước khi đi, và tối hôm Trâm sang buồng chàng. Bấy giờ chàng mới biết là trước kia vì quá ghen nên không chịu nghĩ, tin ngay lời bà Hân nói: Nếu Trâm quả có thai với người khác, thì không lẽ nào lại còn khắp khoản xin chàng tha thứ. Chàng bảo Viễn:

— Khốn nạn! Thế ra Trâm không ngờ có việc ấy. Trâm trưởng lối ruồng bỏ, phu lời thề...

Viễn hồi hận đáp:

— Em là thằng khốn nạn, vì em để Trâm trưởng anh cũng như em.

Thở ngึế đến lòng thương người của cha mình đối với mọi người và nhất là đối với Trâm, Viễn lại càng hối hận bão Phong:

— Em chỉ xin anh giúp cho một việc là anh tìm Trâm và vì em anh nói hộ với Trâm tha thứ cho em.

Viễn cảm động quá, ngừng lại một lúc rồi rướm rướm nước mắt nhìn Phong nói:

GIỚI THIỆU THUỐC LÂU, GIANG

Xin giới thiệu với các ngài, từ trước tới nay mới có một thứ thuốc Lâu, Giang ra đời thực hay. Công vào chống khói và khói chắc chắn, không hại sinh dục, làm việc như thường. Nhẹ 2, 3, 10, nặng 6, 8 lạng. Thuốc ấy đã phân chất tại nhà thí nghiệm, đã thí nghiệm cho nhiều người, kết quả mỹ mãn. Đã nhận được nhiều thư cảm ơn rất có giá trị.

Vậy xin giới thiệu với các ngài, từ nay sẽ khỏi bị tiền mất tật mang.

Thuốc Lâu mới phải hoặc đà lâu, tự đầu rứt, buốt rứt. Thuốc Giang-mai, bắt cu cù-dinh thiên-phao, mè-day, mào-gà, hoa khé. Thuốc tiệt nọc và bồi bổ nguyên khí, kiên tính bồi thận cho những người sau khi khỏi bệnh Lâu, Giang.

Bán tại nhà thuốc: THƯỢNG-ĐỨC, № 27, Rue de la Mission (phố Nhà Chung). HANOI
ở xa muôn dũng, viết thư về, sẽ có thuốc gửi « linh hóa giảo ngán » đến tận nơi ngay.

OMNIUM Indochinois

5. Boulevard BOBILLOT, 5
HANOI

Nhà chuyên-môn đóng
xe-tay - đà kinh -
nghiệm trong 25 năm.
Các ngài nên coi chừng
những xe rẻ tiền!!!

— Em hối hận lắm! Xin anh tha
kiết những tội lỗi của em đối với
anh. Em biết rằng anh yêu Trâm
lắm lắm. Anh đã đau đớn vì tưởng
lầm Trâm yêu người khác trong khi
anh hết lòng yêu Trâm. Em đã làm
anh khổ sở và làm hại một đời Trâm.

Phong vội kiêm lời an-ủi:

— Nay giờ chủ cũ yên tâm mà
tĩnh dưỡng cho khỏe. Còn tôi, tôi
sẽ đi tìm Trâm để chuộc lại cái lỗi
của chủ và lỗi của tôi nữa... Tôi sẽ
lên ngay phố Huyện để tìm Trâm.

Viên vội nói:

— Trâm bây giờ không còn ở đây
nữa. Bác hai Xuyên đã chết ngoài
bốn, năm tháng nay. Không biết
Trâm đi đâu.

Phong nhở lại cuộc gặp gỡ Trâm
sáng ngày ở Hanoi, hối tiếc bảo Viên:

— Sáng hôm nay, tôi gặp Trâm
ở Hanoi đi với một người đàn bà...
nhưng không biết nghĩ thế nào, tôi
đại lánh mặt đi.

Viên vội hỏi:

— Anh có biết rõ mặt người đàn
bà ấy không?

— Không, tôi chỉ để ý đến Trâm
thôi. Nhưng Trâm còn sống thì thế
nào tôi cũng tìm ra.

XXI

Phong vẫn chưa biết là Trâm vẫn
nhiều ở nơi nào, vì không biết cầu
cứ vào đâu mà tìm kiếm. Ngày hôm
Viên thử thật với chàng, chàng lên
huyện hỏi người chồng bà hai Xuyên
thì người ấy nói Trâm bỏ nhà trốn
đi, không biết là đi đâu.

Mấy hôm sau, Phong cáo bệnh xin
ngủi hơn một tháng để di dời khắp

thay minh giòng giã mấy tháng giờ
nữa. Dần dần, chàng cũng hết cả
hy vọng. Có lúc chàng buồn rầu
nghĩ rằng có lẽ Trâm không còn ở
trên đời này nữa, hay Trâm còn sống,
nhưng đã có chồng con thì
cũng muộn quá rồi. Từ ngày gặp
Trâm ở phố hàng Đào đến nay đã
hơn một năm, không lóng lại có sự
tình cờ ran rủi gặp Trâm một lần
nữa.

Có khi nhớ Trâm, chàng lại về
thăm quê và nuôi cai hy vọng hão
huyền được nghe có người kể truyện
đến Trâm, chàng trường về nom thấy
cảm cũ thi như có nhiều phần may
gặp được Trâm hơn là ở Hanoi.
Nhưng mỗi lần về, chàng lại deo
thêm một nỗi buồn tê tái.

Từ ngày Viên mất, bà Hầu thường
lên với Nhụng lấy chồng trên
Bắc-ninh. Nga thi tên buôn bán ở
Hanoi; ở nhà chỉ có vợ Viên với đứa
con thơ.

Vườn cũ vì không người sửa sang,
nên trông hoang dại tiêu điều. Trên
còn đường gạch nối hai nhà với
nhau, rêu cỏ mọc xanh xanh. Ánh
nắng thu tung bừng reo trong vườn
rộng, nhấp nháy trên lá cây như
vui đùa với gió, lại càng gợi Phong
nhớ đến những ngày thu sáng sủa
mấy năm về trước khi mới bắt đầu
yêu Trâm và cùng Trâm thơ ngày,
mơ ước một cảnh đời vui, không
chút gợn buồn. Bây giờ một mình
Phong trở về chốn cũ, ngong ngóng
đợi chờ người xưa không thấy lại.
Từ nay, trong đời chàng chỉ còn
những ngày buồn bã, quạnh hiu nối
tiếp nhau liên-miên đeo lại cho

Chủ—Sen này, mật ong có mùi gì khó chịu là?
Con SEN — Thưa bà, không phải là mật ong,
đó là thuốc giết ruồi nô giày vào bánh.

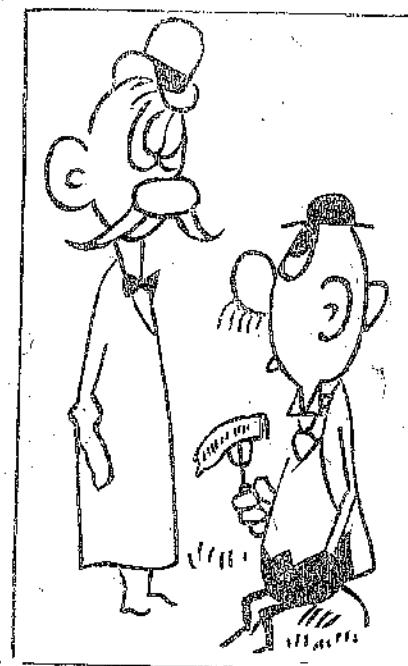
RIC ET RAC

LA THỰC :

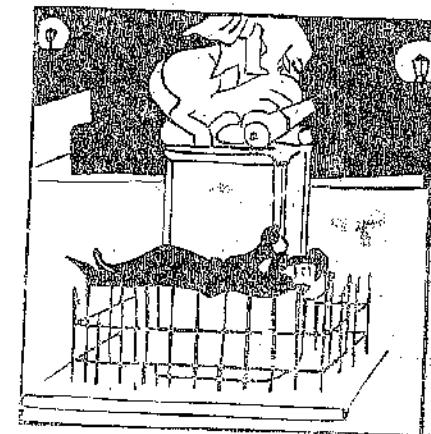
— Lạ quá cậu ạ... Tôi mua cho cậu
mấy cái áo sơ-mi, họ lại đem nhầm lại
cho tôi một cái áo dân-ba... mà cái áo
này lại chính là cái áo tôi vẫn thích
mua từ lâu.

MARIANNE

— Ông đừng nói với tôi và ịch. Tôi cảm
— Nhưng tôi có nói gì đâu. Tôi nhai đấy.

MARIANNE

THÓI QUEN

— Nhà làm xiếc nằm ngủ mát ngoài
công viên.

MARIANNE

NHÀ VI-TRUNG HỌC LÂN-THÂN

Vú già... vú lão bà chưa được cẩn thận. Trên bàn hãy còn bài con vị
trứng ; ở lão và bầy con vị trung bệnh lị.

RIC ET RAC

HỘI RUỘM MƠI

PHÚC - HAI

32, RUE TIỀN T SIN - HANOI

Ruộm dù các mâu về hàng to luu nhưng len
RUỘM ĐẸP VÀ BỀN MÀU

Vì bản hiệu dùng toàn thuốc tốt và có đủ
khi-cụ để ruộm và chải lại tuyết nhung
Quần áo tay pardessus đã cũ
hoặc phai màu, bản hiệu ruộm
lại và có máy hấp được nhím mới
Có nhận mang lại các quần áo bị thủng

CÔNG VIỆC CẨN THẬN
GIÁ TÍNH RẤT HẠ

vùng đó, nhưng vẫn biệt tăm tích.
Và lại Trâm bỏ đi đã hơn bốn tháng
rồi, tìm quanh quẩn ở đây chắc
không công hiệu gì. Phong dành về
trường học và thuê người đi tìm

chàng những nỗi nhớ-thương Trâm
như giòng sông Phương kia nao
não nước chảy không bao giờ ngoi.

Còn n~...

Nhất Linh

BÊNH HI ĐAU MÀU

Người ta cốt nhở có máu, máu tốt thi mạnh khỏe, máu xấu thi yếu đau, tục-ngữ thường gọi bệnh đau máu, tức là đau xương, đau gân, đau minh, đau lưng, đau chân tay, đau bắp thịt, đau não tý, đau mảng óc, và rãnh, hoặc cảm tà khí phong hàn, thử thấp, hoặc ở nơi sơn lam chướng khí, hoặc quá đậm dục, hoặc bị bệnh hoa liêu, lâu ngày độc khí chuyền-nhiêm vào xương, cốt, vào não tý, vào mạch máu, mà sinh ra các một hộp là khói. Bán tại nhà thuốc NAM-THIỀN-DƯƠNG, 46 phố Phúc-Kiến Hanoi, số 140, phố Khách Nam-Định, số 62, phố Cầu-dất Hải-Phong, Bảo-hưng-Lòng Phú-Thọ, Nguyễn-Long Ninh-Bình, Phúc-hưng-Lòng Thanh-Hòa, Vinh-hưng-Tường Vinh, Vinh-Tường Hué, Thái-Khánh đường Đô-hữu-vị Tourane, Hoàng-Tâ Quínhon, Mông-Lương Nha-Trang, Lê-nam-Hưng Phan-Thiết, Trần-Cánh Quảng-Ngãi, Thành-Thanh 120 rue la Somme Saigon, Nguyễn-bá-Năng Bắc-Liêu, và ở các nhà đại-lý khắp các tỉnh xú Đông-Điңong

Những việc chính cần biết trong tuần lễ

TIN TRONG NUOC

Mai văn Thọ đã bị xử tử ở Haiphong

Haiphong — 5 giờ rưỡi sáng hôm 25.10, Mai văn Thọ tức Đức, thủ phạm giết thủy thủ ký Thu ở phố Ha-ly ngày 12.3.32 đã bị chém ở trước cửa đền Iao, phố Bonnal Haiphong.

Vụ Trần thiện Cản án hồi lộ đã kết liễu

Hai-duong — Tòa án H.D. họp bùa 23.10 đã xử vụ Trần-thiện-Cản, tùy phái ở sở Kho bạc và đồng đảng ăn chặn tiền từ-tuất của vợ con những người tử-sĩ trong hồi Âu chiến như sau này:

T. T. Cản, Ng. v. Ty (chủ hàng cem): 5 năm tù; Bình v. Chuốc (cựu lý trưởng Hải-giàng), Bùi v. Phúc (cựu trưởng phố Đông-giàng): 2 năm tù; Thành q. Bình (hợp ký Bình lương hồi hưu): 1 năm tù.

Thuế thân vẫn giảm 10%.

Hanoi — Trong buổi hội đồng dân biểu họp ngày 24.10, quan Đóng-lý đã tuyên bố rằng thuế thân năm 1935 vẫn giảm 10 phần trăm như năm 1934.

Nhiều thương quan Pháp sẽ không được dùng ô-tô của Nhà nước

Bắt đầu từ 1.1.35, những vị thương quan sau này sẽ không được dùng ô-tô của Nhà nước:

Tổng trưởng Kiểm sát Tài chính, tổng trưởng Học chính, tổng trưởng Tư pháp, tổng trưởng Tài chính, tổng thanh-trá Vệ sinh và Y tế, tổng trưởng Thương chính, Chánh Ngân phố B. D., tổng trưởng Bưu chính, Giám đốc Liêm phòng, Chánh nhai và Chưởng lý các tòa Thương thám Saigon. Những xe các vị thương quan ấy vẫn dùng sẽ mang bát đầu giá.

Sở hỏa xa B. D. 16 43 vạn trong 8 tháng

Tính bình tài chính của sở hỏa xa B.D. từ 1.1 đến 31.8.34 so với công thời hạn ấy trong năm 1933 như sau này:

1933	5.232.084p
19.4	4.793.116p
Lô	438.968p

LEN với DA

Các quý-bà, quý-cô dùng len da may áo, vánon được hàng tốt, màu đẹp, kiểu hợp thời, rồi đây không ân hận thì chỉ nên đến

TIỆM-CHÍNH BOMBAY

89. HÀNG KHAY

Nhung den toàn to, satin Tuyết-nhung, Đoàn thâm, Kim-Tiến cùng các hàng đặt riêng về việc cưới-xin đã về rất nhiều

MAISON

NHUAN-OC

ARCHITECTURE

(Avant-Métré et métré définitif)

Mười bảy năm chuyên
vẽ kiều nhà theo luật
về - sinh thành phố
Hanoi. Đã có bốn trăm
kiều nhà của bản-sở vẽ,
mà đã xây tại Hanoi và
các tỉnh xin tinh già ba

Số: 168, Rue Lê-Lợi, Hanoi
Số: 63, A M' Joffre, Thanh-Hoa

Một ban đồng nghiệp trong Nam dùng

võ lực

Cho-lon — Vì bất bình về mấy bài đăng trong tờ Nam-kỳ Hoa kiều nhật báo bùa 13.10, M. Vincenot, quản lý báo Alerte đã đánh M. Sám-kỳ-Bá, tổng lý báo Hoa kiều.

Bị thương tích, M. Sám-kỳ-Bá đã thua M. Vincenot tại sở cảnh sát.

Các đại biểu của chính-phủ

tại Đại hội nghị

Những vị sau này được cử làm đại biểu của chính phủ tại Đại hội nghị:

M.M. Cousin, tổng trưởng Tài chính, Hermant, tổng thanh tra Y tế, Prat, tổng trưởng Thương chính, Dusurne, tổng trưởng Bưu chính, các quan Giám đốc các sở thuộc phủ Toàn quyền.

Nhiều viên chức tây đến tuổi sẽ về hưu

Sang năm 1935, tất cả các viên chức tây đến 55 tuổi, sẽ bị về hưu. Chỉ những viên chức nào có ba con có thể ở lại đến năm 58 tuổi.

Luật sư Bùi tường Chiếu tuyên thê

Hanoi — Hôm 19.10, tòa Thượng thẩm đã nhận lỗ tuyên thê của luật sư B. T. Chiếu, luật khoa tiến sĩ, hiện làm thư ký luật sư ở phòng luật sư Tridon, làm luật sư vào hàng biện hộ Bắc-kỳ.

Một cuộc tập trận lớn

Cuộc tập trận lớn hằng năm sẽ mở từ 2 đến 9.12 tại Phủ lang thương, Lục-nam và Chủ. Tất cả các đội quân trong trại và đội không quân Đ.Đ. đều dự cuộc tập trận này do thống soái Verdier chỉ huy.

Báo mới

Hai tờ tuần báo sẽ xuất bản vào tháng November này:

1. — « L'Echo de la presse » của ông Vũ-dinh-Hải, là một cơ quan doanh-nghiệp cho các nhà thương-mại, tài-chinh và kinh-tế.

2. — « Đông phương » của ông Hoàng-minh-Tuynh, giúp việc có các ông Đỗ-thúc-Trâm, Ng.-lan-Khai v.v.

Xin giới thiệu hai bạn đồng-nghiệp mới cùng độc giả F. H.

TIN TRUNG HOA

Trù 80 vạn đồng để sửa lại Khồng miếu

Chính phủ Sơn-dông định trù 80 vạn đồng để tu phục Khồng miếu ở Khúc-phụ.

Hiện nay, số tiền mới quyên được có 10 vạn của chính phủ Trung-ương và 5 vạn đồng của Tưởng-giới-Thạch.

Nhật mưu lấy đường sắt Trung-Bông

Cấp nhât lán — Rèn Hán gian, Mân gian và người Bách Nga ở miền Bắc-Mân, nghệ-tin nước Nga sẽ bán đường sắt Trung-Bông cho nước Mân-châu, đều náo-nức hoạt động, chục mươi cầu các chức việc ở đường sắt ấy, nhưng hiện nay đã hoàn toàn thất vọng, vì Nhật, Mân quyết định sau khi đã mua được đường sắt, sẽ cho thuộc công ti Nani-Mân quản lý. Công ty ấy định lấy 6.000 người Nhật hay viên chức Nga.

TIN PHÁP

Thám hiểm miền núi Hymalaya

Paris — Một nhà bác học Pháp đang tổ chức một cuộc thám hiểm trên một ngọn núi cao thuộc giầy núi Hymalaya.

Ban trị sự tổ chức cuộc thám hiểm này đã thành lập, định cho đoàn thám hiểm có từ 12 đến 15 người thôi, và tới 1.3.35 sẽ lên đường qua Án-dô.

TIN NHẬT

Dân Nhật để một giờ 106 đứa con

Theo bản thống kê về sự tăng dân số bên Nhật trong năm 1933, chính phủ Bông-kinh tính ra cứ mỗi giờ dân Nhật để ra được 106 đứa con.

Số sinh trội hơn số tử tối 80.659 người.

Từ số đầu tháng này, báo Phong-Hóa in tại nhà in Tân-Dân Hanoi, Coi đó dù thấy nhà in Tân-Dân in đẹp là nhường nào.

(Lời cáo-bạch của Tân-Dân).

CINÉMA PALACE

Le Meilleur Spectacle de Hanoi

TUẦN LỄ NÀY

Bảo INDOREVUE tổ chức cuộc thi hỏi những phim chiếu qua ở các rạp chiếu bóng ở Hà-thành trong hai năm nay, 10 phim nào hay nhất? Kết quả 10 phim đầu hay nhất đều là những phim độc quyền của hãng Indochine Films et Cinémas:

- 1) LA MATERNELLE : 590 phiếu bầu
- 2) BACK STREET : 686 "
- 3) LES MISERABLES : 408 "
- 4) JEUNES FILLES EN UNIFORMES
- 5) LES CROIX DE BOIS
- 6) FOIL DE CAROTTE

văn-văn

Vì nhiều bạn muôn xem lại hai phim đầu năm bao rạp chiếu lòng đêm chiếu lại.

Từ thứ bảy 3 đến thứ ba 6 November 1934

Madeleine Renaud trong tích

LA MATERNELLE

CINÉMA OLYMPIA

Từ thứ sáu 2 đến thứ năm 8 November 1934

Chiếu tịch:

IL A ETÉ PERDU UNE MARIEE

Một phim vui sướng từ đầu đến cuối do JEAN WEIER sản xuất chính.

TƯ VIỆN DÂN-BIỂU

DÂN CHIẾC Ô-TÔ HÀNG

ÔM ấy, chiều thứ bảy 20 Octobre, mấy giờ sau khi ông Lực đã leo lên ghế ngồi trroupon để hiển trai tim người của ông cho quốc dân một hạn một năm nữa, thì một sự tình cờ lại bắt tôi phải gặp một cụ dân biếu mẫn khóa trên chiếc ô-tô hàng, đường Hanoi-Thái Bình.

Cùng đi chuyền xe ấy, ngoài cụ nghị già, có hàng gá, có lái lợn, lại có cả một bà nghị nữa. Nghĩa là có đủ các hạng người của xã-hội Việt-Nam; cái xã-hội phức tạp, hàng thịt nguyệt hàng cá, mà ta có thể gọi chung là một xã-hội «cà khịa».

Tôi nói «xã-hội cà khịa», không phải là quá đắng gi-dầu. Vì vừa buổi sáng, trong lúc hầu nghị-trưởng, các ông dân biếu dù «cà» nhau kịch-liệt rồi. Có ông, hinh như nóng tính, đã thốt ra những lời không lịch-sự, mà phép lịch-sự buộc ta không được kề ra đây.

Tưởng thế, cái lỗ tai mình nó đã hết nợ với các ngài dân biếu. Nên sau khi bầu xong ban trị sự mà tôi cho là xứng đáng với cái xã-hội nói trên kia, tôi rủ áo ra vè, để yên cho các ngài dân biếu làm việc, hay làm gì, tùy ý.

Thì ra, tôi lầm. Số mình còn nặng nợ: tránh hội Khai-tri lại vớ phải chiếc ô-tô hàng, trong có một cụ dân biếu mẫn khóa và một bà nghị hiện thời. Mà hai người này, tuy chẳng dính dáng đến viện một cách mật thiết, đã thành cho chúng tôi, những khách đi đường, một cái tai nạn bất kỳ, cái nạn điếc tai về việc viện. Quả vậy, trong mấy giờ đồng hồ, một cụ, một bà, tranh biện nhau rất hùng hồn về việc bầu nghị-trưởng, tiếng nói lắp cả tiếng máy, tiếng còi ô-tô và tiếng bác tài xế.

Bạn độc giả, ai muốn tưởng tượng cái cuộc biện thuyết này nó kịch liệt đến chừng nào, xin hãy nghe qua vài câu ứng khẩu tuyệt tác sau đây:

— Cụ này khó chơi thật! (lời bà nghị nói) Ông nhà, cụ hứa với tôi bốn phiếu mà lên đến Hanoi, nó cho cụ ăn uống gì, cụ lại lật mặt thế. Tôi bảo thật cho

cụ biết, việc này tôi sẽ bảo con tôi nô dăng báo cho cụ biết tay...

— Ô hay! (lời cụ dân biếu) Bà lạy lói nà chưa! Tôi thấy bà xuống tận nhà tôi lỏi tôi bầu cho em bà nà người tinh ta thi tôi mới nhận, chứ thằng kia (?), tôi biết lò nà thằng khỉ kào? Bà có bạn bà, tôi có bạn tôi chờ...

— Nhưng mà cụ liệu đây, đừng trướng cho con, cho cháu ra làm dân biếu mà đã oai lầm đâu? Cụ có con làm dân biếu thì tôi cũng có con làm chủ báo... Hừ, đã nhận nhời rồi, mà còn đì soi...

— Soi gi? Bà bảo tôi soi gi?

— Cả lước An-lam, tôi mới thấy có một người dân bà như bà. Ăn lói sò bồ, không biết lè lang ai cả.

— Ủ thi sò bồ đấy, làm gi bà?...

Câu truyện dối đáp đến đây, đã có vẻ găng. Vả xin miễn thuật những câu có tính cách quá kích hồn, vì lòng tôn trọng độc giả. Trong lúc hành khách sôn sao khó chịu về câu truyện nghị viện, thì may cho chúng tôi, có một vị cựu tinh ở trên trời sa xuống. Vì cựu tinh này chẳng phải là ai xa lạ, là bác tài xế lái «con quái vật Renault đang nuốt cột giây thép bon bon chạy về tỉnh Thái» (văn Tam-lang).

Sau khi hầm «phanh», oai nghiêm như một ông thuyền trưởng trên một chiếc tàu lớn Đại-tây dương, quan «tài» đồng-dạc truyền lệnh:

— È! nếu cụ và bà không bót cái miệng một tí, thì lập tức, tôi phải mời cụ và bà xuống đất ngay. Chiếc xe mà tôi cai quản đây chẳng phải là hội Khai-tri hay là chợ Đồng-xuân. Mà cụ và bà chẳng phải là hai người đã trả tiền riêng chuyền xe này để cãi vã nhau cho chóng hết thì giờ. Hơn nữa, chúng tôi không muốn nghe câu truyện nghị viện nó chẳng ích lợi cho chúng tôi chút nào. Vậy cụ và bà đã nghe rõ chứ? im, cho xe chạy và cho hành khách nghỉ tai.

Tròn quanh miêu, cụ dân biếu và bà nghị viên thấy hành khách ai cũng

có vẻ biếu đồng tinh với bác tài-xế, biết mình lep ve, cuong cuong chảng được náo náo danh um mà hâm hục mót minh vầy.

Lúc xuống xe, ra vè, tôi mừng dã thoát được hai cái «cụ dân biếu» buồi sáng và chiều. Nhất là «cái nạn dân biếu» năm nay mới có một tinh cách phi thường; tinh cách cà khịa.

Tuy vậy tôi cũng hơi buồn một chút. Là hai cái tài hùng biện kia, một cái của một cụ dân biếu già, một cái của bà nghị viên trẻ, già dùng vào việc viện, thi hẳn là có ích cho quốc gia, xã hội biết bao!

Vậy, nếu tôi được đi bầu viện trưởng thì tôi quyết bỏ thăm cho bác tài nọ dã có cái giọng đồng-dạc sai khiến được cái óc của cụ nghị già và cái mồm của bà nghị trẻ trong lúc hai bên đang hăng hái só sát nhau về việc viện.

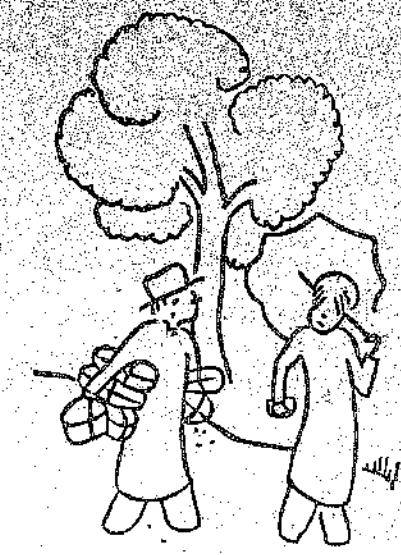
Nhất-chi-Mai

Ai bảo cụ nghị Lại thôi làm chánh trị

DƯỢC tin cụ nghị Lại văn Trung thôi không ra ứng cử dân biếu hạt Kiến-trong, Thái Bình, ai cũng tiếc kỵ họp viện dân biếu năm nay sẽ vắng mặt một nhà lão thành chánh trị rất được việc của nghị viện Bắc-kỳ. Là vì năm nay, cụ lại vẫn nhận cái trách nhiệm nặng nề học thuộc lòng một bài đáp từ, rồi cất cái giọng run-rún: «Bẩm quan nón...» để đọc trong buổi khai mạc viện.

Vắng cụ Lại này, chắc viện cũng đã tìm được cụ Lại khác, có cái giọng «bẩm quan lớn» na ná như cụ Lại tỉnh Thái, để dùng vào buổi khai mạc hội đồng. Đó là việc của viện, ta không cần bàn đến. Nhưng có một điều đáng mừng cho viện, là tuy cụ nghị Lại thôi không làm dân biếu, nhưng chưa thôi làm chánh trị, cái thứ chánh trị sôi thịt, quốc túy của nước Việt nhá.

Chẳng thế, đưa con, đưa cháu lên viện, cụ cựu dân biếu họ Lại đã nằm ở sảnh Đồng-Lợi ngọt mật tuần lè để hoạt động trong vụ bầu nghị-trưởng. Cụ làm việc một cách hăng hái, hăng hái hơn lúc còn ở viện, nên bạn đồng viện có nhiều người mến tiếc, hô lớn rằng:

— Mợ cầm hộ tôi cái mũ.

— Đề làm gì?

— Đề khỏi phải chào người quen như sao.

— Cụ nghị Lại, sao cụ chẳng ở lại trong viện dân biếu chúng tôi một hạn nữa, cho... sám Đồng-lợi nô nhớ...

(Xin giới thiệu: mỗi khi cụ nghị Lại về Hanoi họp viện, đại doanh vẫn đóng ở gần ga).

Mày câu trảm ngôn của cụ nghị Lại

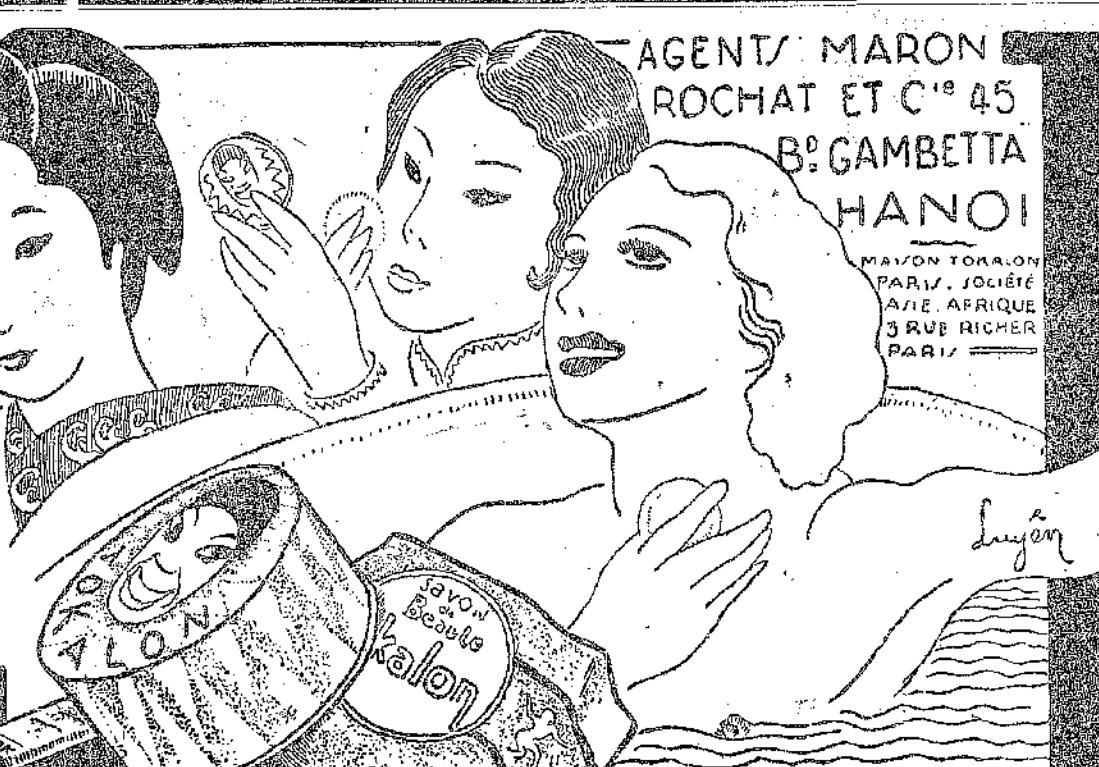
SAU khi từ giã viện, cụ nghị Lại có tuyên bố với... con cháu đầy rẫy những câu triết lý «xôi thịt» sau này:

— Ta sở-dĩ từ giã việc lướt, không phải là tiếc chút hơi thừa, tránh việc đọc đáp-tử quan nón Thống sứ hôm khai mạc đầu. Ta chỉ nghĩ như ta vào viện, từng ấy lầm giờ, nức ngồi chủ toạ, khi bắt tay quý quan, nại khi ăn tiệc trong dinh quan Toàn quyền, quan Thống sứ, nức đi xem xi-lê-ma, thăm vịnh Hạ-nông, tướng bao nhiêu cái khó nhọc, vinh hoa đều trải cá, nui vè vưứn cũng đáng nǎm rồi. Bấy giờ các con ra thay mặt dân, lén theo vết đường ta đã đi trước, trên trung thành với chính phủ Bảo-hộ, dưới được nồng với anh em đồng viện, mới khỏi phụ nòng ta mong mỏi cho các con, và cho tiền đồ viện dân biếu nước nhà.

Phải. Nếu ông Lại Nurus và ông Lại Mân theo vết đường của cụ Lại, thi cũng may cho... nhà họ Lại lầm vầy!

Nhất-chi-Mai

DÂN BÀ ĐẸP TÂN
THƠI AI CŨNG
DUNG KEM
PHÂN SÁP
SA PHÒNG
TOKALON

NỀN BIẾT PHÁP-LUẬT

Nhiều việc phải mất lâm tiền mà vẫn hỏng là tai không biết làm, hoặc bị lừa, hoặc vì việc mình không có lý, cũng mà người ta không chịu nói thật cho mình biết trước. Khi có việc, nên đến bản trước với ông TRẦN - ĐÌNH - TRÚC Luật-khoa Cử-nhanh, một nhà chuyên môn về pháp luật đã lâu năm.

Số 5, hàng Gia cũ, Rue des Cuirs, Hanoi
(CẠNH BÃI CHỢ HÀNG GIA CŨ)
BUỔI TỐI CÙNG TIẾP TỪ 8 ĐẾN 9 GIỜ

Ulrich

Xếp đặt bắt luring

Trong bài « Tin thể thao »

B.P. số 2772:

Hai hội xếp đặt tuy có vẻ luring các đấu thủ, nhưng ta nhận ra hai hội đều có người chơi già.

Các đấu thủ mảnh khảnh ở đâu mà dễ cho người ta luring được thế?

Chú thích

Ngô báo số 2141, dưới một bức ảnh, hai hoa khôi Pháp và Anh ngồi mỉm cười ra vẻ « thân thiện » với nhau lắm, có lời chú cười này:

Trong bức ảnh này, ai chẳng bảo Pháp và Anh không thân thiện.

Nói thế cũng như nói: « cầm không được đồ rác xuống hố » (nghĩa là không đồ rác xuống hố thì phải phạt). Ngô-báo vẫn không ưa lối viết « vô ý thức » này.

Phản thường la

Cũng số báo ấy, trong bài tường thuật vận động:

... Tượng trội hơn Biêng và được công chúng hoan hô bằng những cú đá móc tuyệt diệu.

Không biết lúc được công chúng hoan hô « bằng những

cú đá móc tuyệt diệu ấy » thì Tượng đưa móng hay đưa luring ra nhận lấy?

Đều đáng thưởng

Cũng trong bài ấy:

Hậu vệ Thành hay và ngòi đều giữ trọn phần sự.

Đều giữ trọn?

Thế thì cả hậu vệ cả Thành và cả người viết tường thuật đều đáng hoan hô.

Một cách

Trong truyện « Mai rụng »

Ngô báo số 2140:

Trước kia ai bảo với Ngọc rằng sự sung sướng ở đời không khác gì giặc mông là ụ như bị anh cướp vào mặt và chế nhạo một cách không tin.

Bây giờ ai đọc câu này cũng bảo tác-giả viết văn một cách chế nhạo. Nói thế lại còn có lý hơn.

Hay mà dở

Cũng trong bài ấy:

... Hôm ấy, một ngày chủ nhật. Trời sáng nhưng không nắng, lạnh mà ấm...

Cho nên tác-giả thông minh nhưng óc rỗng, văn rất hay mà dở vô cùng.

Ruộng cỏ

Cũng văn bài ấy:

Cả một buổi chiều hôm đó, chúng tôi chạy qua các đồng ruộng xanh um những cỏ, nó đưa cùng các cỏ thơ cầy...

Giá tác-giả tiếp theo như thế này lại càng có ý vị:

Và trên những đồng ruộng xanh um những cỏ ấy, chúng tôi ngó ngần cũng như lúc viết câu văn vừa rồi.

Lại ngớ ngẩn

Vì lại vẫn là câu văn trong bài ấy:

Tuổi chúng mười tám, mười chín, Mai làm cho chúng tôi phải ngạc nhiên về những điều bộ nghiêm trang, cùng cái học chắc chắn mà tuổi nàng chưa có thể có được.

Cái tuổi có thể có học thức chắc chắn? Có lẽ tác-giả muốn nói cái học thức mà người trạc tuổi ấy chưa có thể có được. Nhưng, nếu nói thế thì làm gì nên truyện?

May quá

Báo Trung-bắc số 5269, mục tin vặt:

... Ở lối về vào (sic) ngôi Sa-ich, ô-tô số T. 1546 do M. Nguyễn đặc Đức cầm lái, cho chạy lùi húc ngay phải chiếc xe đạp đê « ở vè đường của bác Nguyễn văn Hiếu ». Xe đạp bị gãy tan, may người không việc gì.

Nếu không may thì người (bác N. V. Hiếu) tất bị đê chết, tuy bác không ngồi trên xe. Vả lại xe ô-tô kia có húc thì phải húc dằng đầu chứ húc dằng đít sao được. (vì nó chạy lùi).

Nhún minh

Trong một bài quảng cáo của xe ô-tô Hanoi-Hung, yên:

*Em oi đã hỏi tôi anh,
Này hãy nghe anh giảng xe
[mẫu xanh chì gi]
Một ngày ba chục chuyến đi
Ba chục chuyến về phái thế
[không em,
Lê-hữu-Luân con thỏ là tên.*

Lê-hữu-Luân là tên con thỏ hay con thỏ là tên Lê-hữu-Luân cũng được. Ai không biết tướng L. H. Luân nói nhún minh.

NHẤT-DẠC-CẨM

Chỉ có các Dược-sĩ mới đủ tư-cách chế và sán những đồ trang-sức thực công-hiệu.

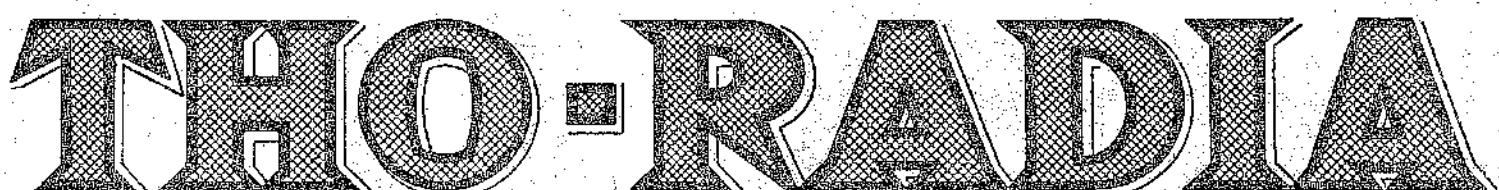
Vì vậy những đồ trang-sức đó, muốn cho được toàn-mỹ, cần phải :

1º) Không có chất độc, vì chất độc ngấm vào da cũng hại như là uống phải;

2º) Có nhiều chất bồ dề bồi-bồ da-dé hay sưa-trị những vết rắn ở mặt;

Bởi vậy, chỉ có chữ ký của Dược-sĩ là có thể bảo đảm chắc-chắn về cách chế-hóa và sưa-trị của những thứ trang-sức minh-dung.

Vậy các bà các cô nên theo phương-pháp của

A BASE DE THORIUM & DE RADIUM - FORMULE DU DOCTEUR ALFRED CURIE

KEM

chẽ bằng Radium và Thorium

Làm cho da-dé được mịn; trừ được những mụn chưng cá; làm mịn những chất nhờn ở mặt. Cũng vì thế mà mặt lúc nào cũng trơn-lẵn.

Giá: 1 lọ 1\$65, 1 ống: 1\$10

PHẤN

chẽ bằng Thorium, Radium và Titane

Không gì tốt bằng dùng cả hai thứ kem phấn Thoradix = Phấn mịn không bong, rát ăn, dành thật tôn vẻ đẹp =

Giá: 1 hộp: 1\$40

SÀI PHÒNG

chẽ bằng Thorium và Baume du Pérou

Vì chẽ rất tinh-khiết và hợp vệ-sinh thư sà-ph้อง của bản hiệu sưa-trị da-dé rất hiệu-niệm. Rửa mặt bằng sà-ph้อง này, rồi đánh kem và phấn thì rất ăn và mịn.

Dùng tắm cho trẻ con nít thì rất tốt.

1 bánh 100 grammes giá: 0\$45

CHÍ BÁN TẠI CÁC NHÀ BÀO CHÉ

VIỄN-DÔNG TÔN-TÍCH HỘI

HỘI TÙ BẢN SEQUANAISE THANH BA LỤC LẬP NÊN

Công ty vố danh hồn vốn 4.000.000 phạt-lang một phần tư đã góp rồi

Hội dài dưới quyền kiểm soát của Chính-phủ Toàn-quyền Đông-Pháp
Đảng-ba Hanoi số 419

GIÚP NGƯỜI ĐÈ DÀNH TIỀN

Tổng-cục ở Hanoi — 32, phố Paul-Bert — Giấy nolis 882

Số Quản-ly ở Saigon — 68, đường Charner — Giấy nolis 1099

BẢNG XỔ SỐ HOÀN TIỀN THÁNG SEPTEMBER 1934

Mỗi ngày thứ ba 30 Octobre 1934, hời 10 giờ sáng tại sở Tổng-Cục ở số 32 phố Paul-Bert, Hanoi do ông Meyrignac, phó Quản-Lý của bản hội chủ-tịch, ông Preclaire và ông Brû-Tuôt dự-löa, cùng trước mặt quan Kiểm-Soát của Chính-Phủ.

SỐ PHIẾU ĐÃ TRÚNG	DANH SÁCH CÁC NGƯỜI TRÚNG SỐ	SỐ TIỀN HOÀN LẠI
22.758	Lần mở trước: Hoàn vốn bồi phản M. Truong-van-Luan, 100, Rue Chinoise, Haiphong (phiếu 200)	1.000\$
1.088	Lần mở thứ hai: hoàn nguyên vốn M. Fernand Crevost, 60 Rue Richaud, Saigon	1.000\$
4.028-A	M. Lê-văn-Vinh, 90 Rue des Massiges, Saigon	500\$
6.665-A	M. Huynh-van-Hai, Giáo-học, Sóc-Trang	500\$
10.230	M. Georges Huguenin, 20 Rue Negrerie Haiphong	1.000\$
14.826	M. Trần-Giang, Tài-xế, Qui-Nhon	200\$
18.057	M. Fidelis, 22 Rue Rousseau, Saigon	500\$
22.514	M. Nguyễn-gia-Dương, HaiDuong	200\$
24.579	Phiếu này chưa phát hành.	
	Lần mở thứ ba khởi phát đồng tiền tháng	Cột thứ nhất
	Những người có tên sau này trúng số được lệnh phiếu miễn trừ giá kệ ở cột thứ hai, có thể bán lại ngay theo giá tiền kệ ở cột thứ nhất:	Cột thứ hai
4.802-B	M. Phan-văn-Phuoc, 49 Bd Ponnard Saigon	263 \$
11.770	Mme Nguyên-thị-nam, Govap Gia-Dinh	102 \$ 4
13.884	M. Huynh-Nguyễn, Chợ-Mới Nha-Trang	102 \$
15.174	M. Tu-văn-Phuoc, Hué-Chon, Sădec	102 \$
20.513	M. Hoàng-văn-Dương, B.I.C. — Haiphong	100 \$ 8
21.987	M. Tang-yu-Rai, 22 Rue du Riz, Ha noi	100 \$ 8
26.412	Phiếu này chưa phát hành.	200 \$

Những phiếu sau này: 4023-B, 6665-B, 15380, 1466, 4302-A, 8538 không được dựa các cuộc số số vì tiền tháng chưa đóng.

Kỳ mở số sau định vào ngày thứ năm 29 Novembre 1934, hời 9 giờ sáng tại sở Quản-Lý Cochinchine-Cambodge, số 68 Phố Charner ở Saigon.

Món tiền hoàn lại về cuộc xổ số to nhất kỳ tháng Novembre 1934 định là:

5.000\$ cho những phiếu 1000\$ vốn
2.500\$ " 500\$ "
1.000\$ " 200\$ "

MÙA RÉT NĂM NAY

ĐỂ KHÔNG LÀM MẤT GIỜ

NÉN BỀN HIỆU

CỰ CHUNG

100, Rue du Coton, Hanoi

Mua áo Pull'over Jaine, vì là một hiệu đã từng kinh nghiệm trong mươi năm về nghề dệt áo laine. Áo Pull'over CỰ CHUNG làm toàn laine tốt, bền, giá phải chăng. Các ngài sẽ nhận ra rằng, không hiệu nào có những kiểu áo đẹp như CỰ CHUNG.

Le Stylos Vasty 32

MARBRÉ 11 c/m PLUME EN OR 18 CARATS prix: 2.20

GIÁ TIỀN MUỐN SÁCH

1 tháng 0\$70 — 3 tháng 1\$75
6 tháng 3.50 — 12 tháng 7.00

NAM-KÝ THU-VIỆN, 39, phố Bờ Hồ — Hanoi

TIỀU-THUYẾT CẨU TÁM-LỌ ĐANG IN
CHUYÊN CHỮA BÚT MÁY VÀ ĐÓNG SÁCH

TẾT TRUNG THU

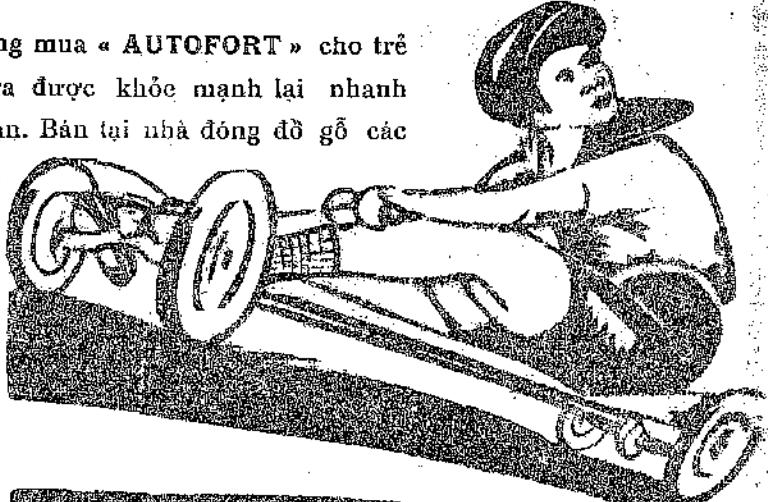
Không gì bằng mua « AUTOFORT » cho trẻ con chơi, vừa được khỏe mạnh lại nhanh nhẹn, bạo dạn. Bán tại nhà đóng đồ gỗ các kiều lân thời

Phúc Long

(tức là nhà Phúc Thành cũ), ở 43, rue des Graines,

H A N O I

GIÁ BÁN LẺ LÀ 3\$60 MỘT CHIẾC
BÁN BUÔN TỪ 10 CHIẾC GIỜ LÊN CÓ GIÁ RIÊNG

SỮA NESTLÉ HIỆU CON CHIM

SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH-PHỦ PHÁP

ĐỘC QUYỀN BÁN cho các nhà thương, các
nhà hộ-sinh và các nhà thương binh, vân vân
ở Trung-kỳ, Bắc-kỳ và Cao-miền

chaussures

D'ENFANTS

pratiques, confortable, hygiénique bon marché - Été 1934

Gabriellion à la machine.

VANTOAN

RUE DE LA SOIE

N° 95 - HANOI

POUDRE STOMACHIQUE du SAINT ANDRÉ

là thuốc rất thân hiệu chữa các bệnh về dạ - dày.
Chữa được cả chứng đi táo. Không có vị gì độc,
uống lâu không hại, không quen.

Đây mày thực là thuốc - tiêu, uống bao giờ
cùng hiệu - nghiệm tức khắc

Cách uống: Một hay hai thìa cafe, hòa vào một ít nước,
uống trước bữa ăn, ai cũng uống được.

0\$85 MỘT LỌ

Độc quyền bán tại hiệu bao-ché **CHASSAGNE**
55, Phò Tràng - Tiên, 55 - HANOI